

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Diḡan le-Rabi Avraham ben 'Ezra

Ibn-'Ezra, Avraham Ben-Me'ir

ריאמ נב מהרבא, ארזע נבא

Frankfurt am Main, 1886 = 646

Zweiter Theil.

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9226

Zweiter Theil.

Die gereimten Stücke nach Art der Muwaschschah und des Ghasel's u. a. in mehreren Capiteln.

Capitel 1

umfasst, was er an Lobgedichten, an theosophischen, astronomischen und philosophischen Stücken gedichtet. In diesem Capitel hat er an Originalität und Eleganz das Höchste geleistet. Der ingenioseste Inhalt tritt in der bestgefügteten Form auf, in den schönsten Wendungen und ohne Anstrengung, aus allen Gattungen der Wohlredenheit in Wort und Wendung.

Die Fülle dieses Cap. stammt von seiner Auszeichnung und seiner Tüchtigkeit in den philosophischen Disciplinen und den Künsten der Sprache, als da sind Grammatik und Philologie des Hebräischen, in deren Grundformen es keine Vergewaltigung und in deren Abzweigungen es kein Schwancken giebt. Die Poesie ist noch die ringste der ihm verliehenen Gaben, die unbedeutendste der ihm zu Gebote stehenden Fertigkeiten, hat er doch in der Exegese ganze Werke voll Nutzen und in den schönen Wissenschaften Tractate geschrieben, die den Geist in Erstaunen setzen. Wie sehr er darin hervorgeragt, bezeugen seine Feinde; sie gebührend zu schildern und zu preisen, sind seine Freunde und Verehrer zu schwach. Da braucht es weiter meiner Worte nicht, wo der Augenschein jeder Beweisführung überhebt. Ich will nun die in diesem

אלגז אלתאני.

פי אלאקאויל אלמנסונה עלי מנואל מושחאת ואנואל וניר דלך. וינקסם לפצול.

אלפצל אלאול

פי מא קאלה נייע מן אלאקאויל אלתסביחיה ואלאלאהיה ואלהייה ואלפלספייה. וקר אנרב פי היא אלפצל ואערב ואבעד וקר פנא בדיע אלמעאני מחנם אלמבאני בחסן תצרף ועדם תכלף פי אנואע אלחכם פי פצאהה אלאלפאט ואלכלם.

וכתר מוגוד היא אלפצל לכתרה חאצל מנשיה מן אלפצל וסעה באעה פי אלעלום אלפלספייה ואלצנאיע אלמצטלאהיה כאלנתו ואללנה אלעבראניה. אלדי לא ינאר פי מיאדינהא ולא ימאר פי אפאנינהא. אלשער אקל פצילה תעזי אליה ואיסר צנאעה תוגר לדיה ולה מן אלתצאניף אלנאפעה פי עלם אלתפסיר ואלתואליף אלראיעה פי אלארב אלנטר מא ישחד בפצלה פיהא אעדאוה ויענו ען וצפהא ואקראיהא אצדקאוה ואחבאוה ומא עסר אן אקול ואלעיאן גני ען אלבראהן. והאנא מתבת

Capitel enthaltenen Stücke der Reihe nach aufzählen und das Metrum eines jeden durch die Anfänge hebräischer oder arabischer Stücke, soweit ich sie kenne, oder auch ein Stück in diesem Capitel durch ein anderes bezeichnen.

Zuerst kommt das Stück:

אקאויל אלפצל אולא פאולא ומערף
אוזאן בעין אלאקאויל באואיל אקאויל
עבראניה או ערביה עלי מא אערפה
מגהא ולו בעין אקאויל אלפצל בבעצהא.

אולהא קולה:

53.

בשם אל חי הגיון לשוננו
אמנתו תראה אמנתו
ומי יוכל בוא עד תכונתו
בשמים אותות תבונתו
צבאימו רצים לעינינו
בעבי רום נכתב דבר צחות
ראו אל חי מושל בכל רוחות
ובברקים שם נחזה שיחות
והארץ נקרא ותעננו
ראו מעשה הצור בעין פורה
עדי שרין מים אמת יורה
ועוף כנף אל פועלו קורא
וכל רמש קולם יהננו
מקור חיים את החייתנו
ולקרוא את שמך קראתנו
הלא בדמות מלאך בראתנו
ואם חטאת אדם תמיתנו
הלא אתה תשוב תחינו.
¹ תמונתו.

54.

אלהי בשם קדשך אתה עורני
במה אקדם ומה אומר אליך
ומספר עצמו כל תגמולך
ומה יכלתי עשות כי אם להללך
הטיבות לברך ואין עמך שני
ואם אודה בלתיך אל תושיעני.
ראית כל אשר העוה עבדך
כי כל דרכי ומחשבותי נגדך
וכסיתם מאנוש למען חסדך
עם מי אתוכחה ומי יוכיחי
ולבי בי יענה ופי ירשיעני

הן לו אמצא אנוש כמוני המא
הרחקתיו כי מאד מדרכך נטה
איך ממך אברחה ואנה אמלטה
על נפשי אאבל תשוב תנחמני אני עזבתיך ואת אל תעזבני
מספר ימותי אשר עברו ידעתי
ולא אדעה מחקרִי פשעים פשעתי
ולא אמצא לי צרי כי אם נכנעתי
וירדתי עד תהום תשוב תעלני באתי בשערי שאול תחייני.

55.

והן יום בהמון.
אל אלהים כלתה נפשי אוכרנו ותחי נפשי
אל ישועת אלי אוהל
יאמן בו לבב בוחל
אם יחיה או ימית חל
קי ה' אמרה נפשי אוכרנו ותחי נפשי
בהסירי את לב ולב
אצעקה אל אל מטוב לב
בו הגיני וכמו חלב
או כדשן תשבוע נפשי אוכרנו ותחי נפשי
ראתה עיני כל נעלם
עם ארון כל אסכון אשלם
ארצעה אוני ולעולם
אעבוד לא אצאה חפשי אוכרנו ותחי נפשי
מתקה בשמו כוס רעל
לי ולא אשאל מה פעל
אעלה את מהללנו על
פי ועתה ירום ראשי אוכרנו ותחי נפשי.

56.

מדי חיות לבבי אערנך שיהי לאל אשר בידו נפש כל חי
איך בא תמול ונטה אחרי חטאו
נמשל לציץ וחטא לפני בוראו
ובמעלה ומטה שם מוראו
מה יענה ויתאונן אדם חי לאל אשר בידו ;:

בינה יסוד עגולה הסובבת
לילה ויום ומלה בה נכתבת
סוף כל כמו תחלה רב לך שבת
כי לכתך אלי בית מועד לכל חי לאל אשר בידו ;:

רוח אנוש תבינו סוד גו נכאה
ונשוא המון שאונו הלב נלאה
אם יחקור בעינו הנפלאהי
שם פועלו וראה אותו והי לאל אשר בידו ;:

משלה כך בחכמה נפש אחת
איך תחנה באשמה מקור משחת
שוב קדשה ולמה תראה שחת

אל תערויץ ותחת כי עודך חי לאל אשר בידו ;:

1) Der innere Blick ist gemeint

57.

ארוממך כי נשגב כבוד שמך ואורך כי רוחי בידך

בראתני משחק ומאדמה

בדיתני בגויה ובנשמה

נשאתני עד הגה ואין במה

אקדמך רק באתי בנעמך עדיך כי אין בלעדיך

ראינוך בעינינו ולכינו

קראנוך ואם אתה בקרבנו

מצאנוך ברוחנו ונכנו

ותעצומך באדמתך ובמרומך יעידך כי הכל עברך

מי ימלל קצה מכל דבריך

ואת מחולל הכל בעבורך

והמתהלל יתהלל בזכרך

וירחמך כל הבא בעולמך הסידך ירכו שם כבודך.

¹ בניתני.

58.

אל חי בקרבי בשמו ירנן לבי

בנתי¹ בסודי שרתי אני² הוא עדי

יגל כבודי כי פועלי עמדי

למה בעודי אתעצבה בנדודי

אזכיר בחובי טובו וסר כל עצבי.

¹ בנת. ² Hiob 33, 27.

נוח לרוחי   זכרו והעצים כוחי
 הוא בית מנוחי   הוא משכנות מבטחי
 אדבק בנוחי   הוא בהקיצו שיחי
 שחרי וערכי יתרפקו מופתיו בי
 הורו למולי   שתי ואם הוא פליא   10
 מכל עמלי   נחתי והוא גורלי
 מה יעשה לי   נוצר והנה אלי
 [קשתי וחרבי עווי וצור משנבי
 מי לי בדרכי   כי אעלה על ערכי
 ושמו בחשכי   אורי ונרו סבי   15
 אשה למלכי   אתנשאה בו עד כי
 גלגל מסבי דעתו תשוה רכבי²].

¹) Wer steht mir bei, wenn ich den gegen mich Gewappneten bekämpfe.
²) Bis den Sturmwirbel meiner Widersacher Seine Allwissenheit macht zu meinem Gefährt.

59.

פעם על שמאלם   ועל ימינם שבילם
 אל השום ותלם   בתלוי והוא רם ונעלם
 ברא אל פלכים   בתים לשבעה מלכים
 הולכים על דרכים ישרו ואם הם הפוכים
 בימינו תמוכים   ובאהבתו משוכים   5
 כי פיהם וקולם   רוצם והוא מחללם
 זה הפצם ואולם   אין זה להשיג גבולם
 רוח אל הניפם   בה ועוז החליפם
 ראשיהם כסופם   טוב ירדפו טוב רדפם
 החסד אפפם   וצניף כבודו צנפם   10
 הורידם והעלם   גם העלימם וגלם
 נכהותם ושפלם   עדות לאל חי פעלם
 מה יקרו כרובים   כבני אלהים חשובים
 אל כסאו קרובים   ובאצבעותיו כתובים
 מולידים שביבים   פעם ופעם רביבים   15
 מאורו צלם   ולרוב תמונות פעלם
 נושאים כס זבולם   אך שם אדוני סבלם.

60.

עלי לחן יקרו להלל יה מחלליך.
 הלל תמלל לקלא לא יחסר   נשמת כל חי ורוח כל בשר
 אין לך דמיון ואין לך ערך

יחיד אשר לך תכרע כל ברך
אנה מקומך ואין לך דרך
5 מולך שבעה על שנים העשר נשמת כל חי :
בורא שבעה יסובבון על שבעה
וכן ארבעה כנגד ארבעה
זכור נא לחבליך ברית חוב ושבועה
כי אתה שחתה לקיים כל אסר נשמת כל חי :
10 [רזות תעבורנה על ידי מונה
ועיר על תלה מהרה תבנה
ושמה דגל מול דגל נחזה
וכאב ירחם על הבן המיוסר נשמת כל חי :
הכל יכלה וזכרך לא יכלה
15 הכל יבלה ושמך לא יבלה
הכל חסר ואתה מלא
כי כך ידל דל וגם כך ישור שר נשמת כל חי :
מלך גדול על כל אלהים
נורא ונשגב משמי גבוהים
20 הכל ממך פחדים ורזים
ועברך בישעך מהרה יבושר נשמת כל חי :
1) Jer. 33, 13.

61.

זון אם כח אבנים כחי.

שם אלי מנת גורלי מגדלי וחילי
כי הוא יעשה שלום לי שלום ועשה לי
אחד אין לפניו אחד גם כן אחריו לא
ובאחד שמו נתיחד כל הפה וכולו
5 יעיד עמי אשר לא נכחד מפעלו וגדלו
ובכל מעשיו הוא פליא הוא מרפא לחולי
הוא יפעל באפס כלי באמת לא בשלי
כי אותות אלהי אראה אין עוד מלכרו
הוא עמי ואיך אשתאה כל רגע לחסרו
10 לו אכרע ובו אתגאה כי רוצה בעבדו
הוא על יד ימיני דגלי הוא גם על שמאלי
הוא הרי בעתות שפלי הוא מסעד בנפלי
רוחו נוססה בלבבי ובכל לב יראתו
ובשם למדני נביא לי שלח קראתו
15 רחוק מובול מחשבי אך קרוב מצאתו

י על.

הוא עורי והוא גורלי   הוא חלקי וחבלי
הוא מנום ביום צרה לי   הוא נרי באפלי
מה אומר והכל ידע   טרם שאדבר
אך מפי שמו לא אנדע   כי אליו אישבר
נפשי משאול הוא יפרע   וחילים אנבר
20   בו אניל ואשמח כולי
בו יגבה למעלה קולי   בו יכון חלילי.

62.

אלי לפנים ימינך רמה
הבט לבנך בכורך למה
נמכר לעבד ביד האמה
איה דברך בתורתך אל   כי לי עבדים בני ישראל
5   בי אש קנאות לבכי תבעיר
כי נאחזתי בכף איש שעיר
נהפך דבר יעבוד רב צעיר
כי איך קדוש אל ביד מתנאל   יצעק לפניו ואין לו גואל
רבו ננעי וידי רפה
10   אחר הרוג כל ילודי רפה
לא אפתחה עם מחרפי שפה
נדרם ומה יעשה ישראל   עד עת אשר יעמד מיכאל
1   מיום גלותך נות אהבתי
שבתי מרומים והרב ביתי
15   אכן בעיר זר אני לא באתי
עתה בשובך לעיר ההראל   גדול בקרבך קדוש ישראל.

¹) Gottes Antwort.

63.

אני תמה יפת צמה ערן שמה ביד שמה והחמה
שזפתני שאפתני שרפתני זכור דודי בריתך
נפלאתה לי אהבתך
בבית עניי בבור שבני ברוב מר"י ערן בכ"י עלי לחיי
5   ואת עורי כך שברי חבוש שברי וכל שבר עדתך
נפלאתה לי אהבתך
ראה לחצי רפא מחצי גדור פרצי ומים ציא לאור תוציא
תקימני תרימני תשימני לראש כדבר שפתך
נפלאתה לי אהבתך
10   היה סלעי ביום צלעי קרא ישעי וסר ננעי ומגריעי
כאף תהרום כגוי פתרום אוי תפרוש כנפך על אמתך
נפלאתה לי אהבתך

מנת חלקי וצור חוקי וצוף מתקי וכל השקי כך דבקי
הצוצרותי נגינותי ושירותי אנגן עוד בביתך
נפלאתה לי אהבתך.

64.

אבטח ביום צר לי באל ורם דגלי   אם חטא יהי נשך פתאם יכפר לי
בינה ידיר שועי   הסכת והאזינה
אלי ושור דמעיי   הוד תארי שנה
איך אשקטה רעי   ואויבי חנה
5 עלי וסר צלי ומעדה רגלי   קשת לחין משך נגדי ונדה לי
רעי בהנתני בכור עני וביד
זרים נתתני ובנין המון צייד¹
אויבי הלמני והיתה בי יד
אל תט באף אלי ושא סכלי   מאהלי משך יערב לך קולי
מלכי ענה ופרה   נברל לך הומה
10 בו כל זאב ירדה   ולישעך צמא
מי בלתך פדה   ומי לך ידמה
אם יענה בעלי מה יעשה צר לי   בכור ובחשך ה' אור לי.

¹) Und da das Gut des Nachstellers gedeiht.

65.

אשמחה כי אפתחה פי להודות   אענה טוב מענה שיר ירדות
בא זמן ציר נאמן לאמונים
על שמו דמו כמו האבנים
[בצבאי או בשבוי לו נתונים
6 ננאלו או קבלו דת תעודות   נכבשו לא יששו דת והודות
רגני קולך תני בת סגולה
שב גביר אל הדביר בית תפלה
יתמו נוי נלחמו כך תחלה
יגעו עת ישמעו קול צעדות   ירגו בל יחוז אש פלרות
10 מה לך נרדם לכה אל מקוה
בואך עד נראך ציר בנה
בלתך ואמתך לא² יאזה
לחזות המחזות העתידות   כי כבר נשמע דבר איש חמורות³

¹) Still ergeben. ²) Nur Du in Deiner Treue. ³) Daniel.

66.

אן ואן לא אבקשך נוחי   נעלמת ופעלך נכחי
מי עלי פעלך יריבך
כי גלילי אמת סביבך

על אסירך גמול בטובך
עד לרוח רצון לבכך

תענה רחפי לאט ופחי   בהרוג חטא ויעמד ויחי

67.

אל מתנשא על כל לראש	שחר וכסות צדק לבוש
נשמת שדי יום יום דרוש	אכן רוח היא באנוש
בך רוח בשם נקבה	חיה כשגל נצבה
ממקבת אור נקבה	מצוד החיים הצבה
5 מידועה מנה ¹ שנבה	מגלגל שכל שאבה
חכמתו כים רחבה	ויהי בנוית איש לראש
רוחי במה תנצלי	יום על כף משפט תעלי
ובידיך שם אל כלי	חוקי שכלך שהפעלי
ובמו כוחך לא תהבלי	ובתורת פיך לא תמעלי
10 מצחי מכובד מעלי	השתוחח עד עפר ובוש
מה יתאונן מה יענה	גבר יום יראה פני
יוצרו על מאסו עניני	דתו ויתוש בניני
חוק נתן לו לאמר פנה	אליו ובמחנה תום חנה
וברגע חיי עד קנה	ופצעידך בשכלך חבוש.

¹) Durch ihr Selbstbewusstsein.

68.

אמרת יהודה ליהיד יאתה	נפשי לצורה נכספה וגם כלתה
בעלות פעלים בכה אונה	
אות על היותה וחיי ישנה	
או מן יסוד לה ומקרה אינה	
5 עמדה תכונה לגו או ² בלתה	חיים מקורה אמת היתה ¹
רבות תכונות בנו נרכבות	
יחד ערבות בקרבה שבות	
עינה כשמש באפס עבות	
היכל מתואר לשבתה בנתה	כי מבשרה הוד מחוללה חותה
10 הכל בלי עת בשכלה ראה	
טרם בכחה תהי נמצאה	
דעה לפעל ואחר יצאה	
תשא והיא כנשואה דמתה	עד יאדירה אל לרחמיו פנתה
מעון בך נתכנה קימתי	

¹) Diese Doppelpunkte befinden sich im Ms. und sollen wohl darauf hinweisen, dass vorher --- ausgefallen. ² לא?

אין יריבי ואת חומתי
אשית למקום לך נשמתי
אם תחריש מקרא לך מתה אכן יעורה זכרך וכו חיתה.

69.

אורה לשם באפי נשמה רמה
בי שהדי לנורא עלילה
אתעדנה ברעתו ונילה
בי חדשה עלי כל אכילה רמה
5 ושמו מקור תבונה ולמה אצמא
רוח אנוש בהיכל נותו
בו נמשלה כמלך בביתו
לה מעלה בחייו ומותו רמה
תעמד ולא לרונה בהמה דמה
10 הבל ושוא יקר הגויה
מה אחמדה בארץ נשיה
אראה זבול כקשת רמיה רמה
15 וימי אנש כצל על ארמה המה
טיום היות לבבי ועד כה
ייטיב ויצפנני בסכה
במה אקדמנו ודרכו רמה
על כל ואין בידי מאומה במה.

70.

אחלי לבי לפניך ועליך נסמך
כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך¹
בעבור כבודך בראת נזיות ונשמות
הן לעדים נאמנים לך שהקים ואדמות
5 ואמת מבית ומהויץ צפיתם חכמות
ואני בער ובהמות הייתי עמך
ראתה נפשי כי ישאו מפתח וחגר
תאגר ומי יוכל להפיץ תפיץ ואין אגר
תעצר ומי זה יפתח תפתח ואין סגר
10 הנני ביריך כי גר הייתי עמך
מעמד כשמש נכון היום תמיד חסרך
ועבודתך היא חפש ובטה בחסרך
כל ברואים יאבדו בלתי שמך לברך
אות עשה נא עם עבדך לטוב וחי עמך.

¹) Deut. 15, 16.

71.

כל אשר יוכל להתרצות   אל אל בנאמו
 גדלו לה' אתי   ונרוממה שמו
 אחלי לבי שיהוה שם אל בראו
 בעלי לב בקשו רוי השם ופלאו
 יעלה על ניב איש חזה אחיה קראו 5
 ועלי דתו נכתב זה   זכרו וזה שמו
 בערים איך לא יכירו שם צור ילדם
 סררים איך לא יישירו את מעבדם
 סחרים בזבול יעירו איה כבודם
 10 אמרים לבני איש שירו   לו ברכו שמו
 רשמו צורות נפרדו² חקי אמונות
 עצמו עד לא יגרו וכרוב תבונות
 חכמו כי במ ילדו כל התמונות
 ינאמו זה לזה הודו   לו ברכו שמו.

1) Die Engel. 2) Die nicht mit der Materie behafteten Geister.

72.

אאמיר אל האמירני   רוחו באפי
 כאשר לא יחשך חסרו   לא אחשך פי
 באמת איך לא יתכן עוו למלל
 מהלליו לא לו אכן הם¹ למהלל
 תמוש חיתי לא כן סוד כל מחולל 5
 אקרבה כי יקריבני   אליו בתקפי
 ואשו תחת שי נגרו   נפשי בכפי
 רחמיני נא למענך   רוח אלהים
 רב להשיגך לרצונך   אשאף ואהים
 אדרשה ואכן בנאונך   מעלת נכהים 10
 כך ולי כי ממך אני   יד אל תרפי
 מערום שכל ובמדו   בשתי תחפי
 1 להם.

73.

עלי לחן ארץ מה לך עוד נבוכה.
 נפשי תזמר בעוד לשונה   אל האלהים אשר נתנה
 אם תחקר סוד יסוד בריאות
 לכה לנס העמר לכל אות
 צורות ולחיות דמות פליאות
 1 גלויות.

5 הן כל יקר ראתה בעינה   ודבר אמת שמעה באזנה
בגו לבד מצאה שבילה
עלתה למרום אב[ל בש]כלה
תתה ארמה לנהלה לה
את העמדתה עלי מכונה   וזרועך תחזיק ימינה
10 רוח אלהים תבלכלה
יום יום לאטמה תנהלה
אך תאותה תחללה
מה זה תחשב ואל הִבִּינָה   איך לא ידעה והוא הכינה
מדי היות כל ימי מגורה
15 קולה תחנן לצור יצרה
אולי ישיבה וסוף דברה
סוד שאלתה וכל רצונה   לדבוק בשם פועלה וקונה.
1 לתתך דבירה.

74.

שמע ישראל   ה' אלהינו   ה' אחד
אל אל מי אהבר   ושמו אחד
הא הלב יגבר   מה האחד
אשמעה מה ידבר   נביא אחד
5 שם בישראל   תורת אלהינו   משפט אחד
ברא לכבודו   אופן אחד
ויאצל הודו   מן האחד
בן צוה לעבדו   פה שכנס אחד
בני ישראל   משרתי אלהינו   בני איש אחד
10 רם על כל פעלו   הראש אחד
ואיך הראה גדלו   בבית אחד
על בן קרא לו   רעה אחד
אל ישראל   כי הוא אלהינו   מלך אחד
מי ברא אלה   הלא אב אחד
מי זאת יסלה   עם עם אחד
15 השקיף וימלא   את יד אחד
צור ישראל   אלהים אלהינו   שם האחד.

75.

היה עצומה מכל בריאה   מבן ארמה דעתה פליאה
אנה מעונה   משם נשמה
באיש נתונה   כמה חכמה
אל הי צפנה   עד נעלמה

5 איכה ועל מה היתה כלואה   בנו ובמה שמע וראה
במה יקורא   שם רם וגאה
ודמות וצורה   משמע ומראה
אין לו ונורא   זכרו לנראה
שבתי כדומה מה זו קריאה   ואקראה כה אמרה נבואה
10 רצו שחקים   לילה ויוזם
מצור חוקים   מי זה הרימם
כל המצוקים   ארץ מקומם
בלה בחכמה קנין מלאה   אך על בלי מה תוכם תלואה
מראות המלות   אין קץ לאורם
15 חורים הלילות   במעון יקרם
נשאים תהלות   תמיד לצורם
שירה נעימה על פה נשואה   ענים באימה אמרים ביראה

¹⁾ Die Engelschaaren, nach Ez. 1, 24.

76.

אל אל אמת אין ערוך ורמה   וזן מודים לך.
בשמו אנודת זבול סמוכה   ידו ונוראה
על חוק ומשפט אמת ערוכה   אין לו בתוכה דמות ואיכה
5 ירד עלי הכרוב ודמה   לאיש במראה
רצו המולות עלי מסלות
מאש הצובות ולו תהלות
נשאה וראשה לכל עגלות
היא הפקרה על בני אדמה   באה ויצאה
10 מה נעמו מדברי נביאים
ראו בסוד מעלה פלאים
לקרא קדושה בשם קרואים
כלם כאחד ענים באימה   אמרים ביראה.

¹⁾ Zach. 4, 7.

77.

אשא עיני לכל דרך   מאורות.
ברח דודי ובכרובי   שכן כבודו
מי יתן לי ימי טובי מותי בידו
טרם בוא צר וירדה   בי מאו ועודו
5 על במותי באף דרך   כחי במתני עלי לטרה
רד לי היום אשר שאו ערי תהלה
ספו חוים ונדכאו ראשי סגלה
חלפו ימי ולא באו ימי נאלה
קצרה נפשי ברוב ארך   מסגר ועיני תמיד לארה

מי השליכך בתוך זרים הלא עונך
 שובי אלי והן ארים נסי לעינך
 מפני ירעשו הרים אבוא למענך
 10 קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרה.

78.

אחלי יכוננו דרכי לשמר חקיך
 כי מנוחה לא מצאתי כי אם בהשקך
 עברך אני הדריכני בדרך צדקך
 הן שאלתי אחת היא להפיק רצונך
 5 לא אבקש מלפניך כי אם פניך
 באמת אין ערוך אליך ואיך אמשילך
 או למי אדמה פועליך והכל פעלך
 את בראתני ומה אוסיף לדבר אליך
 מחשבות רוחי וקניניי הם קניניך
 10 לא למעני אתה עשה כי אם למענך
 ראש וסוף אין לחסדיך ומי לא יודך
 ואמת אין בלעדריך ומעשה ידיך
 ואשר בשמך כחשו הם הם עדיך
 יחשב לבי כה וכה הגה הנך
 15 אפגעה בך כי אין מבדיל ביני ובינך
 מלפניך אני יצא ורוצי אחרריך
 מחזה בל הזו עיני לבד מהדרך
 מאמר לא שמעו אזני רק מאמרריך
 אות חתמו לבי הנך ראה בעיניך
 20 ואשר ספר פי הגה עלה באוניך
 על אסיר יצר רע צוה ישועות פניך
 זכרך בפיו שים ובלבו בנה בית מכונך
 רחמיהו בשאת עיניו לכסא מעונך
 הט זרועך ותהי ירך על איש ימינך
 25 ובמחשבים עלינו נסה אור פניך.

79.

אמרות אל אמרות טהורות
 בחקור אישים במ ימצאו כי בקרבם אות וחלק לבם
 אשרם אל בתורות ישרות
 רשמו על ספרים מעשיו הישרים עד יבואון אחרים
 5 יחזו עוד גדרות אחרות

¹ האנוש?

הוא למחית ברואים הוא למרוה צמאים הוא למסעד נכאים
הוא לחומות בצורות בצרות
מי יסכב שהקיו מי שקלם עלי קו מי הכינם בחקיו
מי באורו מאורות מאורות.

80.

אפס אמת בלתך והכל לך
יעיד עלי פלאך ועל גדלך
אותך אבקש ובי מכון כסאך
עיני לבבי פקה עדי יראך
תודיעני ארה חיים שבע שמחות את פניך
בורועך תעמיד לכל חי גבול
ותחצוב גו לרוחך בית זבול

81.

עמד בסוד ידרוש מצא שמך סודם וענינם
אך פלאך לפרוש ילאה ויתודה כפה אמנם
ממך תהלתי ולך תכל נפשי בתכלתי

82.

רבו פעליך אמנם לאין נחשבו נגדך
מי זה יכילך נעלה עלי כל רם ושח נגדך
כי מהללך בהם כפיהם לא כפי חסדך
אך כך תהלתי על פי אשר אשיג במלתי
5 הוא משכנות נפשי צרת וחקות עליהם אות
הודך ואיך אשי אותך ועיני גדלך רואות
מכסאך שרשי ולבס יקר לבי לך יאות
הרב גדולתי כי פעלך מוסר פעולתי
מאור במאפל שמך ובו אחאפקה אולי
10 ישוב כשהיה כבוד ערן מאם באוהלי
ארמה לנכרית אחר קרוא שם קדשך עלי
שוב נא לנחלתי וגאל לך אתה גאולתי.

83.

איך אכסלה ואמצא דעתו בין זממי
או ארעבה ומוצא פיו לחמי ומימי
חבר דבר מליצה על ארצי ושמי (?)
הוא מערנים¹ לנפשי הוא מועדי וחרשי
בו אדבקה ואסכון איך רע לי יאונה

¹ מערין?

אזכור שמו ואבון כי צדקו אתנה
 עמו אהי ואשבון נן עדנו והנה
 יצר לבי נחשי בי העמיד להשיא
 רוח יקר בקרבי נקשרת בכסאו
 10 אז חברה בלבי ויהי שר צבאו
 וישוטטו בארבי עיני להטיאו
 צלל כבודי ברפשי ואפלה במוקשי
 מלכי ומהנותי שם קדשו לברו

83.

אל[הי הרוחות ל]כל בשר אתה
 [וחכמה בטוהו]ת בטובתך שתה
 וגם דב[ר צהו]ת ביד לשון תתה
 5 אמת כל חוללת ובו לא עמלת כל בפך מללת
 בידך עתותי ומה זה פי יענה
 וקצרו שפתותי וכל רגע הנה
 בקרבי אותותי ואן לבי יפנה
 ואותו הנבלת בדת שהנחלת לי ברכה אצלת
 רחבים וארוכים חסדיך עמי
 10 ורעיוני רבים ולא אבין גלמי
 ועת נוס וכהשנים כך עצם עצמי
 ועלי חמלת וטובות גמלת לי גמול לא שלמת
 הכי טוב עשית ואנכי ארשע
 וחובי כסית ואל שועי תשע
 51 ואחר נסית לבבי כך נושע
 וחיי נאלת ונפשי הצלת מעוור לא חדלת
 מרומים שכנת ושחים מלאת
 וכל יש חוננת ולעשות הפלאת
 וכסא כוננת ועליו נעלית
 20 והכל פעלת בכל משלת ועלי כל גדלת.
 1 שאלת.

85.

וקאל איצא עלי קדיש.

אל אל בני אלים ינהרו ויקוו
 איש ממקומו לו יקרו וישתחוו
 ברים נתרשישים תארם בלי שמצה
 יש כארי חשים יש כשור ועוף נמצא
 יש על דמות אישים פעלם לאל נרצה
 יורדים והם עולים לעשות אשר צוו . . . . .

86.

צמאה לך נפש בך רותה אלי ועת כלתה לך חיתה.

87.

אלים ברוצם באופניהם
 עושים באימה רצון קוניהם
 לילה ויומם
 על כל מרומם
 בהם משוש לב ושמחת יין
 [כי הוא יש] ורם ולא העיין
 כל יש ויש שם והפך אין 5
 ספרי אמת הם וכל דיניהם
 שם הדברים על אפניהם
 השם חתמם
 עוון רשמם
 רוח אלהים בפלא נעלם
 תניף צבאות אשר מעולם
 יוצאים ובאים עלי פיו כולם 10
 כל צד וצד ימלאון עיניהם
 לא יחוו אל והוא ביניהם
 אור ממקומם
 תוכם ועמם
 מאוני שחקים בלי כפים
 [יתפוש] ואם נחשבו שמים
 נגדו כמו שחקי מאונים 15
 ישקול ברואים כקף מאוניהם
 צדק לעולם וכל אבניהם
 ראשם כתומם
 כהם בעצמם.

88.

אל אמת עמי ואני ממי
 יעשה שלום לי ורב שלום
 אפחדה לי
 יעשה לי
 בו ארבר מדי היותי תחת צלליו
 מי יגלה מי תעצומו או מהלליו *
 מעדה לשמי מהדרו ושמי גליליו 5
 מאוי מעלי מתהומי
 מעביר כל צירי מרימי
 מגור ומעלי
 אחו בשפלי
 רחשי מולו אשפך כמים ואמנה
 אוכרה גרלו כי לתעצומו אין תכונה
 מה אחו הן לא קין למהללו באמונה 10
 אם שמו פליא רחמיו לבלי
 הוא לבד דגלי הוא לבד חילי
 חוק למולי
 יעור לי
 האמירני כי יצרני בעבורו
 גם נשאני עד הביאני אל יקרו
 אשמחה אני כי יעטני סות הדרו 15
 יאזן קולי כי בעת שכלי הוא
 אך ביום צר לי שם שמו צלי
 בכסלי
 מקרב לי
¹סכלי?

מה אדבר לו אדעה כי לא לי שבילי
אך כפי יכלו יעזוב נכלו איש אוילי
20 אהיה אצלו אעלה עלה בית זבולי
הוא צרי חילי כי משוש גילי הוא בחבלי
הוא מנת חבלי הוא ביום אפלי נר לרגלי.

89.

הנפשים אל יסודם לעלות יהים כבודם
אחלי אנשי אמונות
לאחוז דרכי תבונות
כי לכל נמצא תבונות
6 רק סעיפיהם וידם קצרה מבוא בסודם
בעלי תושיה אמרו
הבריאות כולם נוצרו
משנים כי עת חברו
בנויות העמידם אל לחיותם ולילדם
10 רק יקר הלב יקרו
כל מתים ומאורו אורו
הנשמות מהם נוצרו
הם גליל שכל בסודם ראש תבונות הוא ועדם
מבהמות יצאו צומחות
15 אך שתיהן כשפחות
לגבירות הן הרוחות
מאמר נביא יעידם נר אלהים נשמת אדם.

90.

ברכי נפשי אשר לו הגדולה ומרומם על כל ברכה ותהלה
אסיר תקוה הגלה יקדם אל במלה ראש התהלה יהודה לתפלה
באש מוסר הובא ואמר מאהבה מסותרת טובה תוכחה מגולה
רפא לבבות נהלו על שברם ייחלו לקול קורא סולו סולו המסלה
הוחלתי לפשר דבר חזוי יושר נאם אל ליום אשר אני עושה סגולה
מרום הט זבולך רד וגאל חבלך מעולם כי לך משפט הגאולה

91.

אודה עליון יושב במסתרים נעלם ומעשיו ממעשיו נכרים
המאיר לארץ ולדרים
במדברו . . . . .
ומאו . . . . .
וכשחק . . . . .
והוא שופט זה ישפיל וזה ירים המאיר לארץ ולדרים

רמה על מחשבת חכמתו
ויגלה לרועים עלומתו
ובאר מים חיים היא דתו
ממנו ישקו כל העדרים
המאיר לארץ ולדרים
מאורו עיני לב תאורנה
ודרכיו המעגל תצרנה
דובר צדק מגיד מישרים
המאיר לארץ ולדרים.

92.

אמר יהי אור ותהי אמרתו
בטרם ברא זבול ואדמתו
רקע שמיז להראות חכמתו
הגביש ארץ והדשיא אותו
מאורות האיר באור הדרתו
ואוהביו כצאת השמש בנכורתו
והוא כחתן יוצא מחפתו.

93.

אחות אל אמת על לב אכתבם
עדותי פלאות ואוהבם
ברא סוד כרובים מה נכברו
אל כסאו קרבים שם נועדו
הם רצים ושבים ולא נפרדו
מצבם במעל ויסוכבם
רוחב דת ימינו עצום עדי
לגדודי מעונו ידמה ודי
דעותם הישנו צור בלעדי
אל יואל ויפעל ויעצבם
יעט סות קנאות ויחובבם
מלאכיו בחכמה לו הללו

94.

אל באין ראשית ואחרית אאמירתו
בשמו אברך שמו ובשמו אזכירתו
רבו מעשיו ובתוכם אחד אשורתו
הוא ילמד דעת ומי יהורתו
מטיב לכל ורע לא יגורתו
מעל לשמיו ותחת שמים ישרתו
ועל מי לא יקום אורתו
אורתו עליון סביביו מאפל בכל רגע יחדש כפל
רם זכרו מהשיג שפל הצור ודבקו לא נופל

10 מחזיק בבלתי טח תפל חושך סתרו לבוחן ועופלי
אמר לשכון בערפל

בערפל השכין כרוכו בבית זכר הציבו
בעבור עם קרובו אשר מנוער אהבו
והושיב ככרובו וסורה שבה סביבו

15 השם עבים רכובו

רכובו עננים ומעשיו נכונים חדשים גם ישנים
מלאים נכונים וצבאות מעונים המונים המונים
שומרי אמונים נוסעים וחונים קוראים ועונים.
ככתוב וקרא זה אל זה ;:

1) Anspielend auf Jes. 32, 14.

95.

אל דוד בשם לא כניתי

מימי נעורי פנתי

דודו בנפשי קניתי

ובתוך לבבו הניתי

5 לי בית זבול כדמות שביל דרי גליל רום מחמדו
להיות לאל . . . ואל אודה בחיל שיר ימי חלדו

בך שת נדיבה שרי אות

תראי כבר אות בפליאות

לדבוק בצור כזה יאות

10 נמשל לאדון בצבאות

אין לו גבול הוא כל ובלעדיו אליל בו לבר תחדו

בנטוש הבל הדרך בליל ברחו כצל על אמת חרי

מי יתנני כל חדלי

טובות לקבל מאלי

15 שתי פעליו ממולי

וכפי תהלות חסדו לי

ישיב נמול כל ציר וחיל יהפוך לגיל לא כפי חסדו

ובמאפל דומה לליל הוא יאהל שמש נגרי.

1 נפשו?

96.

ארהות אלוה עמדו

על סוד שנים נצמדו

צורות לצורך נפרדו

שת בעבור יתאחדו

5 הם פעלו כי גלו (?) מכל ולא רע יגורו

כל חוללו יש נוחלו אם קבלו לא ישורו

בנטות כבוד אל שפיררו
 על ראש כבודה הגבירו
 נמשך ונישא אל אורו
 כנשוא צבי החן עדרו 10
 אט נהלו אל אהלו כי סבלו על מעירחו
 התחוללו התנהלו עד הללו חק ואשרחו
 מה נאוח חיל נכבריו
 ידע אשר אל בלעדיו
 ירוין כרוין חשק עדיו 15
 יעל ויוריד גליל ידיו
 חדרו מלא עולם ולו כי כל אל-הים קדושים הוא¹

¹) Daneben steht מנה וגד מנה = Das ist, was davon gefunden worden ist. (Es fehlen der räthselhaften Dichtung eine oder zwei Strophen, je nachdem Abram oder Abraham als Akrostichon angenommen wird.)

97.

אור כבוד אחר אין לגדלו חקר
 צה ויפיעו בו גלילים נוגהים
 בניני עולם נצבו בגללו
 נכברי חילם שת בחלדו כולו
 תארם נעלם מראות אכן לא
 פעלם נכחד יחום המבקר 5
 ראש גדולותיו אין לפניו אישון
 זיו תהלותיו כי באין קין ראשון
 בו פעולותיו אם ידבר לשון
 רב והתאחד זה וזה לא שקר
 ועד יגיעו אחריו הם נגהים
 מדברי גלגל מספור נמרצים 10
 בחדר אל גל כי יקרו העצים
 כל ישר מעגל בעגולו רצים
 כי ברן יהד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים.

¹) In der Pracht Gottes, die er, nämlich der Himmel, entrollt.

98.

ותקאל מע אלסליחות בעשרת ימי תשובה
 Gebet für die zehn Busstage
 nach Art von בטריקה
 יצו האל לדל שואל.
 אמונתך יודיעו ויהד יבוננו.

99.

שמים מספרים כבוד אל
 ארץ תענה אין כאל
 אותות בכל ברואים
 פגעו פני

עד כה וכה פלאים	ראו עיני	
גם מהזות נביאים	שמעו אזני	
מאת שר צבא אדוני מיכאל שמו	ושר ענאל ורפאל ואיש גבריאאל	5
בחר באב המונו	בחן לבו	
ויחזה בעינו	הר בחר בו	
בא בחלום לנינו	בוא אחר בוא	
שמש ושב בשוכו שנית אחרי עבר פנואל	קרא את שמו בית אל	
רצות עלי שחקים	חיות לצוא	10
ושוב דמות ברקים	לעשות הפצו	
יעיר שכן שחקים	עד יעריצו	
כי העמיד בארצו הכבוד מקום מקדש אריאל	שם ישוב בכוא הגואל	
מה רב גדוד הדומו	עדי גדלו	
המה וממקומו	ישתחוו לו	15
עמו וממרומו	יתן קולו	
שרף בכס זבולו קול קדוש כקול המון בשם אל כן עשו בני ישראל.		

100.

פי טריקה יקרו להלל.

את הפצי מלא הצפון בקרבי	כי לא יפלא ממך כל חובי	
לך סודי אנלה כל אשר אדבר בי	אני טרם אכלה לדבר אל לבי	
בקשתי יסודי	לדעה מהבואו	
כי בגופי כבודי	כמלך על כסאו	
ולא אדע סודי	ואיך צורי בראו	5
ואיך בו מעמדי	ולמה בי כלאו	
נתנו עמדי	ומני יוציאו	
ועל מעשה ידי	במשפט יביאו	
זה לי יום אידוי	במפקד אל חטאו	
לכן ככל מאודי	אשוב למקראו	10
הוא בדתו עדי	כי בקרבה פלאו	
והלילה בעודי	למרות פי נביאו	
לעשות טובה או		
רבו חסדיך	בהם יסדתני	
אני מעדיך	כי את ילדתני	15
ולבלעדיך	לא העברתני	
על כן אודך	לטובה זברתני	
מעט מכבודך	אמת כברתני	
אכן בסודך	לא העמדתני	
לדבוק בהודך	עטרות ענדתני	
וברצון עבדיך	עד כה פקרתני	20
במעשה ידיך	מאד הפחדתני	
וכפקודיך	הכי עורדתני	

לך אמר לבי	אשר למדתני	
למדו רעיוני	מאתך חכמה	25
תענוג מעדני	כי בדעת וערמה	
כי בך מעיני	ולמה עוד אצמא	
בך אשא פני	בך ידי רמה	
נשאתי עיני	אם השמימה	
גם הם כאדני	שהודך שמה	30
עדי נאמני	כי בכל האדמה	
אני או עניני	אתה אל אמת ומה	
לדעת צפוני	הן אין לי עצמה	
ומה היה לפני	על מה זה ולמה	
לא גבה לבי.	לחפש זאת אדוני	35

101.

אין ערוך	אחזה מבשרי ואת נעלם	
	בקרה נפשי דברותיך	
	כי בטרם הכל היותך	
	חי ולא יתמו שנותיך	
אין ערוך	הפצך עד לא אחשוב ישלם	5
	ראתה בת עיני שהדיך	
	שמעה אזני ניב עבדיך	
	ספרו לנו מחסדיך	
אין ערוך.	וזכרון פיהו ומהללם	

102.

	נשמת שדי הבינתני	
	אורו עיני העורות	
	כי יפתחו בי מסגרות	
	תושיה ועלי משמרות	
	החיים העמידתני	5
	והתאוה היא המיתתני	
	בדרך השכל אוהזה	
	ואהלך אט ולא אחפזה	
	כי ממומתי ארנזה	
	אם לא אשאל קראתני	
	ובשאלי היא השיבתני	
	ראה לבי סוד נעלם	10
	במעשים יכירו פועלם	
	הכל מאז הוא מחוללם	
	ידו באין יש הכינתני	
	להכירו פה הביאתני	
	הארבעה חסד נוסדו	

¹⁾ Die vier Elemente.

15 כל נמצא מהם נולדו
 לבותינו כן ישהדו
 תורת אבי עזרתני כי אמרתו צרפתני
 מרועה אחד נתנו
 כל החכמות ובלי יצענו
 מעל משכן שם יהנו 20
 בשכבי דת אל העירתני ובהקיצו היא השיחתני.

103.

1 כל עצמותי תאמרנה יי מי כמוך
 בי לדרוש את רצונך שמך קראתיו
 ולהתנפל לפניך לבי מצאתיו
 אליך אל מעונך משאת נשאתיו
 5 כי מחשבותי הם מעשרותי ודברותי הם מובחותי
 אשי וקרבני נפשי שפוכה
 מלך אחד אשר אליו כלו נפשים
 כי מעלליו במעלליו ראו דרושים
 יושב קדם ומפעליו כל עת חדשים
 10 עם דור אבותי ועם שנותי ועם תולדותי כי כל ימותי
 בו יהוו עיני אות המלוכה.

¹⁾ Darüber steht גמיעה מרומה = lauter Gedichte, in denen der erste Fuss des ersten Verses fehlt (?)

104.

אמרות ימים לימים יהנו טהורות
 בכסא רם מעלות בחכמה קרצם
 ונושא מתנות אשר לפניו הפיצם
 ועושה תולדות אדמה לא כחפצם
 5 ברוצם על פי אדוני כולם יצורות
 בצורות על משפטיהן תמיד נצורות
 רשומות בכתב אמת כחיות דמותן
 בשמות הוא יספרן בבואן וצאתן
 ולימות קצב ישובכם אל נותן
 10 באיתן שבתן על עגולות ברורות
 צורות באור היים ודולקות כגרות
 משרתי עליון דמות מלכים בכסאות
 בפאתי שבע¹ וסוד תלי² שם בפאות
 ולמתי לבב בלי פה עונות פליאות
 15 בריאות ארץ בסוד שנים קשורות
 להורות בה עשה את שני המאורות.

¹⁾ Sieben Planeten, ²⁾ Ekliptik, Vgl. No. 59 v. 2 u. 3 u. II 3. כתר מלכות

105.

וקאל רחמה אללה עלי קדיש.

יתגדל	אחד גדול כח כפי נאמו	
יתקדש	שוכן עד וקדוש שמו	
	ברא בריאותיו למען כבוד	
	זכרו ועוד צנס בטרם אבוד	
	נפשם להתקדש שמו לעבוד	5
לא ידל	ידל כבוד הכל והוד נעמו	
יתקדש	עליו אחדש שיר בכל עת כמו	
	רמה ימינו יום פדות נחלה	
	ויעשה לה כל אשר שאלה	
	עינה ובתהלת כרוב הוללה	10
כמגדל	כבוד בארץ הצבי רוממו	
במקדש	ורמות יקר כסא זבול קימו	
	מה תדאנו בנים אשר נוחלו	
	הנה תקומון עוד ולא תפלו	
	אל תתנו דמי לאל יחלו	15
לא יחרל	עוד שוב לאולמו וסוד לנחמו.	
הנקדש.	פיכם והודו לו ברכו שמו	

106.

וון שעלי אפרשה לך לילי ויומי.

	אחלי	
יבוגו דרכי לעברך	בי רוח נתונה	
מאתך ידועה	גם עין אמונה	
גם אוון נטועה	אביט כל תמונה	
אבין כל שמועה	אללי	5
אם אשכחה טובך והודך	רוח חן בקרבי	
חדש כי עלומי	קמו לענות בי	
מה אעשה לקמי	דתך גל ללבי	
ותכסה אשמי	מחלי	
מידי ורפואתי בידך	מה קצרה לשוני	10
מה רב נעמך	עשיתי רצוני	
הכעסתי שמך	אמות בעוני	
יהמו רחמיך	נואלי	
משחת לברך שם כבודך.		

107.

מדי אחי	מבטן אורך	אתה נוחי
	נפל חבלי	בנעימותך

עמדה רגלי	במסלותיך	
הראיתה לי	והליכותיך	
ציץ על מצחי	ותשת ערך	5 תסכן ארחי
	ראיתי ¹ גלמי מעברך	
	עצם מעצמי טוב יריך	
	אין מטיב עמי בלעריך	
אבד נצחי	רגע סר הורך	אם ² מנכחי
	הכל פעלך איך יגמולו	10
	על אחת ולך לא יועילו	
	ושאת מהללך לא יכילו	
כי מה שיחי	במה אעברך	אפס כוחי
	מה רב פלאך עת אשכילה	
	יום אקראך או אנילה	15
	אם איראך לך אוחילה	
הן מבטחי	אתה ובירך	אפקיר רוחי.
	¹ ראית. ² יום.	

108.

חן שלשו קדוש וכשרפים שמו קדשו.	אחזו	
אלים פני כסא כבוד נעמו	יהו	
ששים בשוכן עד וקדוש שמו	בניני	
	עולם כמנין הקספר יוסרו	
	עניני עשר אחדים מלבד נפרדו	
	בם בני אלים יקוראו והתאחדו	5
	אחר מסבותם מסלות כמו	זו בוו
איש על עבודתו ואיש על שמו	ננרוו	
	רחפו רוחות כבודות על מתים נשאו	
	נשקפו אורים עלי לבם והתנבאו	
	יחשפו להם פליאות שם לאל יקראו	10
	כי בו תחלת כל ובו חותמו	ירמוזו
	סודות אלהינו אדוני שמו	נגנוו
	קדש יהלכו קדושים בלי	מנוה
	העוה ילכו לזנב או לראש התלי	
	שירם לאל שם נוכביהם כלי	15
	אם ירמו קט מזכור נעמו	ירגוו
עת שלשם קדוש ונורא שמו.	יעלזו	

109.

אל נשגב בהודו ברוך שם כבודו
ברא כל תמונה
נראה או צפונה
ויסוד התבונה

5 בשמו העמידו מי יעמוד בסודו
 רואי רוב טובו
 בהליכות נתיבו
 איכה כחשו בו
 כל נולד ילדו הוא שהרו וערו
 10 מתבונן פלאיו
 בלבבו ומראיו
 ובדבריו נביאיו
 יודנו בעודו כי רוחי בידו.

110.

אופן

מהנות עליונים כולם כאחד קדושה עונים
 אדיר אשר נעלה סוד פלאו
 הוא האלהים לאות בצבאו
 כל איש יזמר סביבות כסאו
 5 הם לאלפי מונים¹ הם אחרונים והם ראשונים
 ברא משרתים בשבעה מעלות
 יתרוצצו יום וליל במסלות
 צפון וימין סביב מזלות
 זה לימים נמנים זה להרשים וזה לשנים
 10 רוץ הגלילים בעווו הרב
 ירחק גליל² עת ופעם יקרב
 אלה למזרח ואלה למערב
 איש לדרכו פונים נוסעים עלי פיו ועל פיו חונים
 מעון אשר על אדמה נעלה
 15 שמה המולה ושם סוד נפלא
 סוד הלבנה לעין כל נגלה
 על מכונות שונים להיות לעדים לאל נאמנים.
²גבול.
¹) Gen. 31, 71.

111.

וזן יותגדל אל מעודה.

אל חי ברא מסכה שמה השכין כרוביו
 ברא כסא כבודו
 ולמענו העמידו
 כל אופניו בידו
 5 תחתיו אש לא מכובה וצר מים בעביו
 רב מחנהו וירם
 בצפון וימין קשרם
 אך הוא לבדו ספרם
¹והם.

מאין יוצא ואין בא   כי הם משרתיו קרוביו
5   הן בארץ עינם
         והלב יבין לשונם
         מעידים כי שם קונם
למנאציו הוא כלבה   ושמש צדקה לאוהביו
10   מהלל בפיהם נמרץ
         רצים רץ לקראת רץ
         מערצים אל נערץ
בסוד קדושים רבה   ונורא על כל סביביו.

112.

אבות קדושים   דת ירשו והורישו   ישרו עקוב
ברי לבבות   מי שכלם ידלו
5   חוקרי נתיבות   מצפונים יגלו
         עובו משוכות   לפני אל יהלו
שירים חדשים   יקריבו ויגישו   פי שמם יקוב
ראו עממים   יום סיני בעינם
אותות עצומים   גם שמעו באזנם
10   מופתים קמים   על זאת שוא והנם
שיתם אנושים   מן נו יגורשו   יקבם אל קוב
מחנות ישורון   עד הנה נפוצות
כבוד¹ יעירון   קניהם לרצות
מתי ישורון²   מקצוי ארצות
ובכל נפשם   יעריצו ויקרישו   את קדוש יעקב.
1) Ps. 57, 9.   2) Ps. 7, 1.

113.

אל אל אשר עלילות לו נתכנו   לבי ובשרי ירננו
בו יענו ברואיו בלי¹ ראות
כי בפנים וחיצון שם מפלאות
ידיו עד לנפשם היו ואת
5   שמים בלי פה ישננו   הארצות בלי קול עוז יתנו
רוח החיתני מה נפלאה
על צלם אלהים או נבראה
כי כסא דמות כסאו נשאה
10   דרכיה בדרכו יתכוננו   במ חסדי אדוני יתכוננו
מעמד הגויות בו לחסות
כי היות להתחבר מואסות
אם לא יעורם מה יוכלו עשות
אליו כעבדים יתחננו   כי כולם בשוכו יתעדנו.
¹ מבלי.

114.

אהבה.

אל אל וטובו יפחד וינהר עם קרובו
 בוגד ודמה כי אין צרי עוד לננועים
 לעד וחכמי נזים ישחזן תעתועים
 מה תשאלו מה היה לילך שעשועים
 5 אביו עצבו ויצו שלוחיו להשיבו
 רעוץ במוקשו יוחיל לנואל חי מכרו
 ישוב לקדשו שנית וישיב שם הדרו
 נשבע בנפשו זאת ולא יחל דברו
 הנה כתבו כמה נביאים חתמו בו
 10 היכל יקרו נתן ביד כל צר להבעיר
 ובנו בכורו גלה אלי קדר ושעיר
 ולמול דבירו מקדש מעט יבנה בכל עיר
 יעלה ויבוא שמה ויגיד כל לבבו
 מעין המקרה אחד לנאמנים ושונים
 15 תאנף במורה תשמור אשר שמרו אמונים
 תשקיף ותרא כי חוק נתתו לו לפנים
 הוא לא עזבו כי אהבת נפשו אהבו.

115.

חן רב לכם מוכיחי בריב.

אהבת אלי לי ערבה מאהבת נפשי נפלאה
 בו אחשוק עד כל אהבה בלתי אהבתו אשנאה
 בינותי בדבר בוחרו בלתו כי הוא שמם שחיי
 איך ירדוף איש לב אחרי חון יקר או ליה לחי
 5 ונרוד² יקר או יחרה בו אף החשוק לא יחי
 על דוד קנני אענבה בו כל חון יקר אמצאה
 מנודו בטח אשכבה הוא חיי רוח נכאה
 רב קנאה על כל דוד וזה דודי אחד בו אבטחה
 אם ירכו אוהביו אוהוי דרכו עמי כם אשמחה
 10 אם בלתי פניו אחזה תושיה מני נדחה
 לראות הדרתו אקרבה ובנאותו אתנשאה
 ושמעו על לבי אכתבה ובפי צוף זכרו אקראה
 חן כל דבר נכבד כמו נפשי ביסודו חשבה
 יקל אם יתם נעמו אכן לכבוד אל אתאבה
 15 כי כל אוסיף דעת שמו אוסיף יראה גם אהבה
 וראתו רוחי שובבה אהבתו על כל נוראה
 שבעתי עד לא ארעבה רותי עד לא אצמאה

¹סחי ? ²ובנודו ?

מנוח ינחיל השקך	אך כל הושק הוא נענה
בלבבי אצפון הוקך	ואקו אולי שם תחנה
15 יום צדקתי מצדקך	ויחידתי מה תענה
מצור החיים הוצבה	וכבוד כס כבוד נמלאה
עליך צור התיצבה	כי לכבוד שמך נבראה.

116.

אָנִי אָנִי בְּמִן אָנִי וּמִחֲנִי כִּמֹּן אָנִי בִּיּוֹם יָשָׁנִי וְהִגַּנִּי בַחֲנִנִי לְמַעַנִי כְּאוֹבוֹתַי
 בַּחֲבִלֵי בָאֵהָלַי בְּמַעֲלֵי בְּפוּעֵלַי מִחֹלְלֵי וּגְוָאֵלַי בְּסַכְלֵי בַעֲקָלַי נְתִיבוֹת
 רַעוּיָן אֲרִי בְלֵי צָרִי דְהוּי חָרִי בְּשׁוֹרְרֵי מִצׁוֹרְרֵי וְזֶה פְרִי דְבַר מְרִי בְּבִקְרֵי מְשׁוּבוֹת
 מִקּוֹן צָנִי בְּתַעֲבֵי וְאוֹהֲבֵי דְמוֹת צָנִי² וְסוֹחֲבֵי וְנִרְךְ בִּי בְּבֵית שְׂבִי בְּאַף לְבִי קְרִיבוֹת
 חֲסִין לְכַה וְאַשְׁלַךְ וְחִבְלֶךְ פְּדוּה לֶךְ בְּגִדְלֶךְ וְעוֹלֶךְ וְסַבְלֶךְ וְאַפְלֶךְ לְאוֹיְבוֹת
 חֲדָר³ מְכוֹר וְתַתִּי עֲכוֹר וְלוֹ הַכוֹר⁴ וּפְיוֹ סְכוֹר בְּכוֹר נְכוֹר עֲדֵי שְׂכוֹר וְאֶךְ זְכוֹר לְכוֹר לְכוֹר אֲהַבּוֹת
 וְשׁוֹב שְׁנָה וְחַיֵּשׁ פְּנֵה כְּיוֹם סָנָה וְעַם קָנָה וְעִיר בָּנָה וְתַחֲנָה וְתַעֲנָה⁵ לְנַעֲנָה לְבַבּוֹת
 אֲקִרְבֶּם אֲשַׁנְבֶּם וְאֲקַבֶּם אֲשׁוּבְכֶם אֲיִשְׁבֶּם אֲסוּבְכֶם אֲהוּבְכֶם וְאוֹהֲבֶם נְדַבּוֹת.

1) Ps. 119, 83. 2) Cant. 2, 9. 3) Gen. 25, 15. 4) וְהַתָּה ? 5) Hiob 19, 2.
 6) Und antworte dem Schwermüthigen.

117.

אנושה ענושה גרושה מירושה	וזן אם לא תדעו נפשי אחריתך
כבושה כתושה וסות אבל לבושה	
בתוך פה יקושה והקול קול חלושה	
ואם צר לה כחה תאמין את רוחה באל חי הבטיחה	
5 ותשפך לו שיחה בהיכלו תבקר יעורה אלהים לפנות בקר	
בחונה פעמים במצרף אש לאומים	
תקו נחומים מימים לימים	
וקצים רשומים סתומים וחתומים	
אולי בא אולי	דבר ציר על אולי: היתה אלי
10 ויאמר אלי	עד ערב בקר
רדו משנאים נשואים עד נשיאים	
ובני נכאים כמו רואי ² לרואים	
ירדו פלאים ברובי תחלואים	
ביד צר נדכינו	בנלות נכינו וערב בכינו
15 לאל וחכינו	עד אור הבקר
האומה ועומה כמו דומה בכלא	
אמרו נביאים כי תצא בפלא	
ליני הלילה ועוד שחר יעלה	
חיש וולתך מי	יושיע עמי ואם לא תך קמי

1) Dan. 8, 2. 14. 2) Nah. 3, 6.

20 איש אל יותר מ-
 מה לך מריבי תחרפני בשביה
 הכי גואלי חי אשר ידו נטויה
 ומיומים בארץ מאפליה
 חיש את נפשי ויזריח שמשי ויריס את ראשי
 25 ביום השלישי בהיות הבקר.

118.

וון אל אל אשר עלילות
 אורה יה ולשמו יד אכתבה
 במה אתרצה אל אוהבי
 קנני תחלה מבית שבי
 ואשכן לבדי ארץ צבי
 5 ישבתי בצלו ואשכבה במח ושנתי לי ערבה
 רוח מחלתי מני דחה
 ועון מענתי אנא מחה
 ולהדרת נותי אותי נחה
 אולי עת ידירותך קרבה כי נפשי לפירודך דאבה
 10 הלעולם תרחק בית שבתך
 צד לוחץ ודוהק יונתך
 איך אמה תצחק על בתך
 על מה בת כבודה היא שכבה לארץ ושפחתה שנבה
 מחסה הוא לבניו בו יחסו
 15 יום כלות משנאים דת מאסו
 בו אבטח ואויבי מה יעשו
 כי עבי זבול ותהום רחבה לא יוכלו לכבות האהבה.

119.

וון אל אלהים כלתה נפשי.
 אל אדוני נפשי אשא כי פלאות עמי עשה.
 בי אדוני שמעה שיחי כי בידך אפקיד רוחי ובך שמתו מבטחי בך אלהי נפשי חסה
 רחמני אלי אלי יערב לך תמיד קולי נא והפק את משאלי כי ימינך חיל עושה
 מה שנותי או מה חלדי מה פשעי או מה חסרי הן חטאי תמיד נגדי ועוני ראשי כסה
 קום פדה נא את עבדך אל ואליו הט חסדך נר ותושב הוא נגדך רחמהו עליו חוסה
 ממרומים הט אונך ושמע נא קול צאנך חוס ואל תסתר פניך כי נתתם בוז ומשסה
 אל חמול על נחלתך ואסוף צאן מרעיתך והשיבם אל ביתך עוד ולא תשאר פרסה
 לעשוקים הן רחמך כבוד בשומם לשמך הון ורחם על עמך אל ואור פניך נסה.

120.

וון הבכוס הלבנות
 איחרה עת מועד מועדים וחצי
 בשבי אין סועד לב לגלות קצי

לי ומתני מועד שם ואנוש חצי	אין ישועתה לי	
באלהים דמה	צר באורך שברי	5
ואדוני שמה	באשון ליל שהתי	
נד בארבע רוחות	מצבי נסחתי	
איך אדבר צחות	אך במר לב שהתי	
לעדינות בוטחות	נא שמען קולי	
יעבר עלי מה	עד ירפא שברי	10
אל ימינו רמה	ראש משנאי הנע	
שן לאידי חרק	יום כבודי נכנע	
שש ועלי שרק	ואני עד הן נע	
נד כיון הורק	מכלי אל כלי	
בשור האמה	קס ² במרום תמריא	15
כן על גברתה קמה	מאנה הנחם	
בת בחיים קצה	מפני צר לוחם	
ואחריו רצה	בחונך נחם עם	
בנלות יצא	עת פלאים תפליא בי	
ותהיה הומה	לי ותאיר נרי	20
אור כאור החמה.		

¹) Gen. 24, 63.

² קט.

121.

אהבה.

אסיר תאוה	שמע מצוה	וזן יחו לשון חוות אישון
בדת אל הגה	ואל תשנה	לחפשי תשלחך
ואם נפשך	תבקשך	שמעני אוכיחך
עלי חכמות	בני אדמות	אשר בקשו להדיחך
איך תדרוש	סוד הראש	ותלאה לחפש רוחך
ואיך תחזה	למה זה	ונקל מזאת כחך
ועל אמונות	התבונות	מי זה אשר יבטיחך
בצל אל חסה	והוקיו עשה	כי הוא יישר ארחך
הוא נצחך	הוא נכחך	הוא בקרבך הוא סביבך
ואהבת	את אדוני	אלהיך בכל לבבך
בכל מראה	אשר תראה	עד כי אין זולתו
וכל שמע	אשר תשמע	ישמיע תהלתו
וכל ריח	תריח	יודיע עלילתו
וכל טעם	אשר תטעם	יבאר סוד גדולתו
וידך	שדיך	להמיש בם פעולתו
וכל מדע	אשר תדע	בך נכון במלתו
וכל שכל	אשר תשכל	מאתו תחלתו

באהבתו וחמלתו	הוא נשאך	הוא בראך	
באהריתך להשיבך	ילמדך	יעודרך	
לדעה מה משכרתך	אם תכסוף	ראש וסוף	20
אתה כפי מחשבתך	ואחריתך	בראשיתך	
נתונה לך כיכלתך	כרעתך	כטובתך	
וידע קומך ושבתך	יחקרך	ויוצרך	
ומדעתו דעתך	ואן תטה	ואיך תשטה	
ושמור את משמרתך	מתי תבל	עזוב הבל	25
תיגע לזרים בלתיך	תשוב למה	ילוד ארמה	
ראה שאלתך אתך	והט אונך	פקח עינך	
אם תשוב ואשיבך	בקול קורא	והבורא	
וטובת אל עורפת	לבני אל ¹	מה ישאל	
עליך חופפת	והעזרה	ומה תירא	30
ובלתו מקורא תופת	הוא רצונו	גן עדנו	
באש הנדוד נשרפת	מואם בדת	כי יחידת	
המתוקים מנופת	צדיקים	שמור חוקים	
על ראשך מצנפת	אם תשימם	תתרוטם	
תנמו לאות ולמופת	ועל ירך	הם הורך	35
עיניך לטוטפות	והיו בין	בם הבן	
יסורו מלבבך.	אליהם פן	אשר תפן	

¹לב נואל.

122.

וון אל בוראי ראשית הכל מלי	-----	
אל אחד מה רבו עדיך		
יעידו כי אין בלעדיך		
בראת אדם לכבודך		
אכן לא הודעת סודך		
אך למד ממעשה ירך		5
כי תולדות ארץ מעבדך		
גם תתה בשחק הורך		
יוסיום תעשה פלא	הורך הכל מלא	
גם אתזה לעומת זה	פלא בכל נחזה	
בצדק דרכי אל נצבו		10
ולהבל דרכי אל נחשבו		
דרכי אל על מעגל סבבו		
וכראשית באחרית ישובו		
כל ימים בומנם מה טובו		
שמענו שביניהם רבו		15
קור וחום לקרב דין יקרבו		

יקרבו לדיין	ענין משפט יקים	
יגידו כל ענין	ושניהם צדיקים	
רחב פי הקיץ ויקרא	מחרפה שם החורף נקרא	20
יקרה ראש בקרה הגורא	ויקדקד קימת בית קרה	
יד עמל למוזנו נסתרה	גם רגל לא תדרוך בשיירה	
גם עוף השמים לא ירא		25
ירא אז לאישים	יחנו סביבות אישים	
אישים במ יחמו	לולי זה נכמו	
החורף שמע זאת פה פצה	נפש כל חי בקיץ קצה	
אך כך חום יראת החוצה	אולם תוך הקרב קור נמצא	30
לב יודעים יטיך לא רצה	לא יאכלו מתוקים המחצה	
יערוצו אם השמש יצא		
יצא אור יערוצו	לצללים ירוצו	35
ירוצו נבורים	אל מימי הקרים	
מה תכביר הנף עלי מלים	אנכי מכין המאכלים	
לך ושאל לנמלים ורחלים	לי ציצים לי פרי לי עלים	40
לי שושן לי כופר ואהלים	ככלה עת שתעדה כלים	
ולאבל יטיך נמשלים		
נמשלים הארצות	לשממות נחרצות	
נחרצות כוקנה	אלמנה אביונה	45
מה תאמר קיץ לפני אישים	תאכילם פירות השרשים	
תוליד בסכלתחלואים קשים	יאנקו במ נערים וישישים	
מאכלים נחמדים נכחשים	וזבובי מות גם פרעושים	50
גם אבות מבנים נפרשים		
נפרשים למקומות	מהם למלחמות	
מלחמות כך יהיו	ובימי ישליו	
אתן עוז סוף דבר לרופא	לשבורי לב השם ליעופי	55

כה רב סבל פן תספה
נפש איש וכרנע יספה
טוב ורע עתיד לבוא צופה
ובעתו עשה הכל יפה
ולדבר כל אלה שם לי פה

60

פה יתהלל בשמו עמו אחיה תמים
כי החסד עמו אשמה כל הימים.

123.

אל נקרא בשם אותות שלשה יסוד תושיה
בם נבראו הפאות ומעלה עם תחתיה
צק מים על צמא לרוות ארין ציה
כיום ההוא יהיה ישראל שלשיה

5

בורא כל לכבודו ונבראו נאמניו
צופה רעים וטובים כי בכל מקום עיניו
יחינו מיומים בדברי חזיוניו
וביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו

רחם אסיר ושב ואל ברתוק, חטא ירתק
10 כי צר מדבר גבוהה ויצא מפיו עתק
וברית צור הוצבנו מנהו לא תעתק
והחוט המשולש לא במהרה ינתק

15

הכינותי כי הזמן עומד ובה ועובר
נראה אמת למבין אשר לבבו חבר
ייחל אם יזכה ואל התוכחות סובר
יפעל אל פעמים שלוש עם גבר

ממאור שכל נבראה נשמה על כל נשנבה
וממנה נקבת² רוח ונפש נקבה
וגלגל על מרכבים כמלך בצבא
20 ויהי להם לשר ועד השלישה לא בא.

¹ שדי. ² מקבת.

Capitel 2.

אלפצל אלתאני מן אלנו אלתאני.

Klagen über den Untergang des jüdischen Staates und die Dauer der Erniedrigung. Gebete um die Aufhebung der Zerstreung des Exils und des Triumphs der Feinde. Tröstung durch die Verheissungen der Propheten in Bezug auf die Rettung und

פי אלנדב עלי וואל אדרולה וד[ן]אם
אלדלה ואלתצרע פי אלאקאלה מן תשתת
אלנלא ושמאת אלאעדא אלתעווי. כמואעיד
אלאנביא פי אלבלאין ואלפרא וקד חבר

Erlösung. Er zeigt darin seine Eleganz und farbenreiche Darstellung und drückt, was er immer will, auf's schönste aus. Alle Vorgänger hat er damit an Vortrefflichkeit überholt, alle Nachfolger müssen an Glanz hinter ihm zurückbleiben. Doch ist dieses Capitel nicht etwa preisenswerther als die übrigen, da sie alle wohlgefügt sind in ihren Grundlagen, die Geister blendend. Davon sagt [der Dichter.]:

Wie Wunder kommt es über Dich
an Farbenpracht,
Mit der der Meister unablässig sich
bemüht,
Ein Frühling auch, der sein saftglän-
zend Grün dir zeigt,
Sein rosenfarbnes Roth und golden-
leuchtend Gelb.

1) Als richtiger Text ist כלאבה אלעקול angenommen und danach übersetzt worden.

פיה וושי ואחסן מא שא. ותקדם פיה
אנאדאה עלי אלמתקדמין ותאכר ענה
אחסאנא כל אלמתאכרין. ואן כאן הדא
אלפצל לים אחק באלוצף מן סאיר
אלפצול כל כלהא מהכמה אלאצול
כלאבה אלע-ולו ופיה יקול:

(Metrum Kāmil.)

גאתך מתל בראיע אלושי אלדי
מא זאל פי צנע[א] יתעב צאנעא
או כאלרביע יריך אנצר נאצרא
ומורדא שקרא ואצפר פאקעא.

124.

אני גולה וסורה	בינות לבאים פזורה
והם שוקטים ונחים	במשכנות מבטחים
בעלות על לבבי	אומר ימין אל תקצר
איך היה כאבי	נצה ואיך צעדי צר
יום כהן ונביא	הלכו שבי לפני צר
ובני השררה	קדם בראשם עטרה
חורו על פתחים	לובשי בלויי מלחים
רמה יד מנאל	ואני כשה נאלמה
יום בא עיר אריאל	ויעשה בי נקמה
ויאמר הלא אל	קפוא ונוקם ולמה
לא קנא לתורה	יום נלכרה החבורה
והכו ברמחים	גם נתחו לנתחים
החשה אל אמונה	עד כה ונכרי בביתו
ויתן למנה	לו כל נות נחלתו
עד במקום שכינה	אליל תועבתו
ובתוך העזרה	נטע עצי האשרה
שם היו זבוחים	הכהנים המשוחים
מה יענו ועומים	כי נתפכה הברכה
בינות כל לאומים	עלי חמתך שפוכה
השקף ממרומים	קנא ליושבי חשכה
אולי עת בשורה	באה ונצא לאורה
על לב נאנחים	דבר ויהיו שמחים.

125.

מתאוננה	אהליבה עם בנותיה
בת יענה	בענות בנאות נאותיה
קול נתנה	ראתה אורך שבותיה
יִיאֲשׁוּנֵי שׁוֹרְרֵי	מִה אֵיחֵל עוֹד אֲנִי
פוצה מצוררי	5 אֶצְעֵקָה חֶמֶס וְאֵין
אתגברה	בת נדיבים אם תיחלי
לא קצרה	על משנאים כי ימין חילי
פה אומרה	הא ישועתי אמת ובלי
פה ואיה שוחרי	מְעַמְדָה הֲנֵנִי
קצה למאחרי	10 מֵעַטּוֹ עֵתָה וְאֵין
ואקראה	רִצְצוֹנִי רוּעֲצֵי דוּדֵי
ואקנאה	נדפו שמך והוא סודי
לא מצאה	אך ללבי כי לאל ידי
עד אברך אורדי	דְכֹאֲנִי הָעֵנִי
רצה אל גוערי	15 חוֹרְפֵי אוֹדָה וְאֵת-
הן אענם	מִה לְדֹלִים צוּעֵקִים אֵלַי
ואחוננם	יהמו מעי לזאת עלי
ואשכנם	אֵעֲלֵם פֶּתְאוֹם לְהִיכְלִי
או בלכתו אחרי	אוֹכְרָה אֶהְבֵּת בְּנֵי
מצא למשחרי.	20 אוֹהְבֵי אֶהֱבֵ וְאֵ-

126.

אם ברזל לבבי	אם כח אבנים כחי
אמי נחרו בי	אשא עול אקתי ובני
שמחתי בחלדי	בעלות על לבבי ימים
עמד לי לבדי	וכבוד אל בבית עולמים
כי סר [מחמדי]	הה איך אמצאה תנחומים
יהל [שם ערבי]	איך אוהל ישובכ רוחי
היא טרף ללביא	הה על שה פזורה הנה
מאור יהדפני	רד יומי והן איד עולה
לא אל ירדפני	על חושך אויל ואכלה
נדף ירדפני	נבעתי עדי קול עלה
כי פחים סביבי	אלך מרחי אל רחי
השרה יריבי	נכשלתי עדי כל אבני
חסרתי נעימות	מלאתי כלמות עולם
ראו בי נקמות	ומרעים מריעים כולם
נותרו העצמות	כי כלה שארי אולם

נפשי אשפכה עם רוחי
אולי אל לבבי יפנה
אתחנן לאבי
הגואל להביא.

127.

לשמע און שמעתוך	אי גבורתך ימין אל
ראש כאלו לא ידעתוך	נואשה נפשי להרים
על גברת כי אסורה	בוערה בי אש קנאות
אלמנות חיות צרורה	בוז ולעג כל בריאות
ואני גולה וסורה	שקטו נחות משנאות
בי ולא ¹ יאמר קדשתוך	משלה יד כל מגואל
עברו ואני ירשתוך	מה תקוי עוד ודורים
ואחשב רע בעצבי	רב לשבתי בחשכה
ואלהי אין בקרבי	איך אקוה לי ארוכה
אתנה פונה ללבי	אבך על נפשי ואיכה
שאלתי נא אם שכחתוך	שאלתי קרית אריאל
כי בלי כבוד נתתוך	יולו עיני נהרים
קין שבותי לא פנעתוי	מהוות צופים קרואים
סוד פדותי לא ידעתוי	ואחפש כל נביאים
שמחני קול שמעתוי	העציבוני הטאים
נחלתי איך עזבתוך	כל נביאי דברו אל
אהבת עולם אהבתוך.	בעבור חסד נעורים

¹ ולי.

128.

לשמע און שמעתוך	[אי גבורתך] ימין אל
ראש כאלו לא ידעתוך	[נואשה נפשי להר]ים
בשבי יצא לעינתך	בא במסורת בריךך
יהשבו בי במ רצונך	שכנו זרים בביתך
עמדה ביני ובינך	בחוותם את חמתך
בי ולא ¹ יאמר קדשתוך	משלה יד כל מגואל
עברו ואני ירשתוך	מה תקוי עוד ודורים
סמכוני כל חכמים	רפדוני סוד נביאים
הם סתומים וחתומים	כי זמני קין פלאים
בי ומספר עצומים	מי ירפא תחלואים
שאלתי נא אם שכחתוך	שאלתי קרית אריאל
כי בלי כבוד נתתוך	יולו עיני נהרים
מבלי רועה עוובים	מהנות קדש פזורים
גם כצאן טבחה חשובים	כי בלי כסף מכורים

¹ ולי.

15 שובבו רוחם ספרים מדברי חזון כתובים
 כל נביאי דברו אל נחלתי איך עזבתיך
 בעבור חסד נעורים אהבת עולם אהבתיך.

129.

איך יעמד לבבי עת אחזה צרי שאנן בהיכלי
 בינות הדר ותימא נעזב ואיך אחיה
 נוסף יטור וקדמה ואני בפי אריה
 שמו דביר לשמה ואדברה איה
 5 צור מאוזן לניבי איך ממנתי חדרי נעלם וסר צלי
 רבו ידי משנאים ואני בעול מוסר
 כל מתי קרואים לשבי ואין לי שר
 אי מועדי נביאים יה וצור לכל בשר
 השב לתוך רכובי הודך עם² שרי הם ירפאו מחלי
 10 התנערי עניה לענות ושיר פצחי
 התנהלי צביה אט לתוך מעון נוחי
 אכן שתה רויה כוס במועדי פסחי
 אל תשבחי רכובי עב קל לבית מרי יום פדות מנת חבלי
 מעון לתוך חדרי שוב והעבר יקשי
 15 תקרא כיום מגורי אל מחייבי ראשי
 עת תהיה בצרי³ תעלוו ברון נפשי
 ככה יקוד שביבי כי אתה נרי גואלי ואת אור לי.
¹ מנח? ² וגם? ³ Hiob 22, 25.

130.

ולא איצא פי אלתגנים.

[בידי אל יהי אורך אורך יאיר מאפל בורך בורך
 אנשי אל סחי לבקרים לבקרים
 [כי לא נב] דלו מנורים מן זרים
 [וטמאים] עלי ניד ברים נדברים
 5 [יום הבאיש מרי מן] ריך מורך או צעד עלי שוריק שורך
 [בוויך] אבי עד אנה עד אנה
 [וזרוע יקר אל קנה אל קנה
 [לא] שבה ועוד אלמנה אל מנה
 לה בך עד נשות תוריק תוריק אל מי תעזוב בריך¹ בריך
 10 רבו מבכי מי עינך מעינך²
 יום אל לבך שר אונך סר אונך
 עוד תראה בבוא פדיון פיד יונך³
 חזק יד כמו צריך צריך⁴ עוד תראה הרום צורך⁵ צורך

מַשֵּׁל שֵׁם מַתִּים כְּכַסִּילִים
 יֵעַן קִרְאוּ לְבַעֲלִים 15
 וַיְהִי כַּנֶּךְ לְנַבְלִים לְנַבְלִים

עַתָּה יִהְיוּ צִרִיךְ צִרִיךְ יִכְרִית מִגֹּתָ עִרִיךְ עִרִיךְ¹.

¹) Prov. 31, 2. ²) Gen. 16, 7. ³) Jer. 46, 16. ⁴) Gen. 43, 11. ⁵) Den Tempel als deinen Schutz. ⁶) Jes. 14, 21.

131

מִי יִתְנַנֵּי כִימֵי אֱלֹהֵי יִרְצָנִי כִי יֵעֲנֵנִי אִקְרָא וַיֹּאמֶר הַנְּנִי.

132

וְזֶן אֲנִי זְכַרְנִי.

אֲנִי בְּאוֹנִי אֲצַעֲקָה לְדוֹר יְבוּהָ

לְקוֹל שְׂאוֹנִי יִחְרִישׁ וְאִיךְ יִחוּהָ

עֵינֵי בְּעֵינָי תִּגַּר וְהוּא כִּצֹר יוּהָ

נִצְחָי² וְאוֹנִי יֵעֲנֵה בְּפָנָי זֶה

5 עֵקֶב אִשֶׁר אֲשַׁכַּחַךְ אֲשֶׁרִי אֲשֶׁר שָׁכַלְוּ
 מִה יֵעֲנֵנִי מוֹאֲסֵי חֲכָמָה יִרְדְּפוּ מִתִּים סָכְלוּ

בְּנֵי בְּלִימָה גִדְּפוּ חֲסִידֶיךָ

אֲשֶׁר מֵאוֹמָה אֵין עֵדֶן בִּידֶיךָ³

קוֹמָה וְרוֹמָה עַל שְׁמֵי כְבוֹדֶךָ

וַיַּחֲזוּ מִה נַחְלוּ עַבְדֶּיךָ

10 הַשּׂוֹאֲפִים לְרוּחֶךָ יִיחַלוּ אִם נַחְלוּ
 רַק יִחַדְלוּ לַעֲנוֹת עַל מִה בְּבֵית הַשְּׁבִי הַגָּלוּ

רֵאשִׁית תְּכוּאָה⁴ הֵן שְׁמֵי וְאֵל עֵדֵי

רוּחַ נִרְאָה בִּי וְהוּא לְבַר סוֹרֵי

נִכְאָה וְנִלְאָה כּוֹנֵן וַיַּעֲרִץ מְדֵי

כִּי אַח נִאָה עֲלֵי וְאֵין לֹאֵל יָדֵי

15 רַק אֲכַטְחָה בְּכַחֶךָ עַד יֵצֵאוּ פְדוּת כְּלוּ
 עֵינֵי לֶךְ אִיךְ גִּדְּלָה עֲצָמָה מִשִּׁיחִים בֶּךָ כְּלוּ

מְדֵי הַמוֹנֵךְ יַעֲלִים פְּלֹאֵיךְ

הַיָּד יִמִּינֶךָ קִצְרָה בְּפִלְאֵיךְ

בְּנֶךְ לַעֲיִנֶךָ גִּתּוֹן בִּיד מִשְׁנֹאֵיךְ

הַדֶּר גְּאוֹנֶךָ שׁוֹבְבָה לְכַסְּאֶךָ

20 תִּקִּים בְּבוֹא מִשִּׁיחֶךָ מִגְּדֵלֵי יִקְרָה נִפְלוּ
 מִהֵר עֲנֵה שִׁית כְּאוֹר חֲמָה מֵאוֹרִים אֲשֶׁר אִפְלוּ.

¹) Sam. II. 16, 12. ²) Jes. 63, 3. ³) Dass Du noch ohnmächtig. ⁴) Jer. 2, 3.

133.

וְזֶן שְׁכַחֵי יוֹגֵךְ נֶפֶשׁ הוֹמִיָה.

אֵל יִשְׂרָאֵל נִקְרָאת לְפָנִים.

134.

לנו כמל תהיה נפרה כשושנה	ימלא שהוק פינו ולשונונו רנה
אלי כך גלתי	ואורך בשירתי
גואלי היש	בלתי שמך בצרתי
הואל וצא אתי	ואחרי ולקראתי
קומה לעזרתי	החוק ומגן וצנה
רוחות יקר רחפו	עלי ורעיוני
לימי אמת נכספו יום . . .	. . . . .
שם קדשך גרפו עד נ . . .	. . . . .
איך תאמר כי אדוני	. . . . .
מארצך נדו	על כל גב . . .
כמעט ונכחדו	ברדות . . .
שובם ויפרו	או יהיו ע . . .
אבן מאסו בונים	היתה [לראש פנה].

135.

אלי אסוף פזורה בין פרא ולביא	וון יונה לדאגתך מלדה וצריך
במה יקו רצונך	האומר בנבורה לצולה הרבי
כמה תבער חרונוך	בן רבו כעסו
הה על היות המונך	ברברו ומעשיו
מאבדי חוק ותורה מכהן ונביא	בין ערב ועשו
רחם לאום בחרתו	ובשקר וטרה כל עת יענו בי
ובאהבה לקחתו	מכל עם בחבל
איכה באף נתתו	לך נחלה וחבל
מתי תקום לעזרה אל יושב כרובי	נושא עול וסבל
התנחמו ילדים	ולחומה בצורה תהיה נא סביבי
כי בעבור חסדים	מקדם אהבתים
ולאסוף נדודים	הן חסד משכתיים
על צד אקום בעברה ולזרע קרובי	מלאכי שלחתיים
מחר ציון ישועה	אהיה לעטרה ולכבוד ולצבי
וזרועי ידועה	אתנה לעמי
אשפוך באף ורעה	אחשוף וועמי
ופדות אחיש מהרה אל בנים בשבי	על אויבי וקמי
	נין אב המון ושרה בתי ואהובי.

136.

על אה ביערוני עבד ואה	וון יעלו כבודי ואזמרה.
איחרו זמגי	ביום ניערוני
ואני מעונה	קץ מועדי
	צר צעדי

צרי ישטמוני נתנו בחה אפי יחממוני
בתקו בנותי וישרקו 5
יראו עצבותי וישחקו
יום יום צודדוני רגלי בפח איך לא ילכדוני
[רעעו לחיי בין שניהם
עד קצתי בחיי מפניהם
אלה יעשוני 10
לאמר אכה (?) אלה יובחוני
מה אומר ואויבי בי נלחמו
נועצו מריבי לי זעמו
לשחוק יתנוני יאמרו ונח חנם ירמסוני.]

137.

ראי יונתי איך כרגע ארפאך
וכאשר אמצאך עלי צד אשאך
כמועד משאך וחזון מקראך
כאומן על ברכי להעלות נר ערכי וניחוחי ונסכי 5
יצו אל הגומל חסדיו ללב עמל
חיות נפש אומל אשר כסוף קמל
ולעובדי סמל כיום הר הכרמל
בצאתי מפרכי יהי בשלום סוכי לרחבי ולארכי

138.

איומתי ערן שממת קומי עלי כי רוחמת מה יפית ומה נעמת
בת חיקי בפניך חיים וצוף בשניך יופי והן אוניך
עניליך באוניך ועיניך בפוך שמת
רעיתי בין יעלות קומי עלי בלילות והן תצאי במחולות 5
ושדיך כאשכולות אם אשמת באוב קסמת
היך היית לקצפה בנשים היפה כשחר נשקפה
וכי שמוך לגרופה אם נפלת הוקמת קמת
מה תתאוני בתי קומי לך צאי אתי אביאך לבית תפארתי
אני אישך ואת אשתי עדי עדיך והתנחמת.

139.

אל לב ידי עניני קול צעקי אמצא ברוחי לב אחוקק למחוקקי
במה צבי נאוו לו קניני
השיר בנפש כבודו יחנה
דת מהלכו כזאת לא תענה
5 אם יש רצונך ברוד שתרבקי הלבי נכוחי אך לפניו בר נשקי

מעי לדברי צביה יהמו
כמעט וקשרי עבותך יתמו
אשוב ואשיב מכונות שממו

10 אערוך¹ בשם באמתו תצדקי שם נר משיחי אז במחול תשחקי
¹) Ps. 132, 17.

140.

אל בדתך האמרתנו אהבת עולם אהבתנו.

141.

וקאל פי אלחגנים.

לשום תורך	אחות נגע תורך ¹	
ענות תורך	על לחיך גם תורך ²	
עוד על ירך	ב... לבך ירך	
בין דרורך	יספוק אם דר דרך ³	
תשאי ברך ⁴	במלאת פסת ברך	5
לכרות בורך	אשלחך מבורך	
יום על ברך	כי לא בירך בירך	
פה כי גורך	ראיתי צר גורך	
הפיל שורך	אחר מיום שורך ⁵	
הביא מורך	וכלבתך מוכך	10
לפני צורך	ושבי גלה צורך	
נשחת מורך ⁷	ובהעצר מורך ⁶	
יהיה צורך ⁸	מרפא ננעי צורך	
יושיב עורך	כי רוכב על עורך	
תארי אורך	מפני לא אורך ⁹	15
שכחי אורך ¹⁰	דרך הר ציון אורך	
כי בא אורך.	שבך ונשי אורך	

¹) Esth. 2, 12. ²) Ps. 32, 8. ³) Esth. 1, 6. ⁴) Jes. 45, 23. ⁵) Ps. 92, 12.
⁶) Ps. 84, 7. ⁷) Cant. 5, 1. ⁸) Messias. ⁹) Jud. 5, 23. ¹⁰) Reg. II. 4. 39.

142.

וזן אני גולה וסורה.

ואין מצפים וגולים	איחרה עת פדותי	
בני עדינה וגולים	קין שבותי ונדים	
דומם ולא אפתחה פי	בשבי נאלמתי	
נסתר דמותי בנשפי	מראות נעלמתי	
נפשי באמרי בכפי	החליתי ושמתי	5
עוז אל יאמין אמולים	אם אני בענותי	
וצרי ישלח לחולים	וכי ירפא מרודים	
תצדק בדברי נביאים	רחמני למען	
פן ימשלו בי משנאים	והיה לי למשען	
נמצא בעת צר לקוראים	אקראה לך ותען	10

אחמה על ראותי	בני ביד צד ומושלים
בגביר העבדים	ויהי למשל ומושלים:
מהלל אל אחוה	יגל וישמח כבודי
וחסדיו אקוה	אם סר והרחיק נדודי
לי רצוני יצוה	ארדה כמאו ברודי ²
15	
יענני בשאתי	קול כצבאות זבולים
עוז מתנים	ומודים לעושה [אור]ים גדולים.
¹ למושלים.	² Gen. 27, 40

143.

וזן ירוחם כך יתום אסיר תקוה.

אלהי בגלותי כך אחסה
 בצל חסדך כל מערומי כסה
 וחפצי עזוב רק חפצך לי עשה
 ולב עבדך ישמח על כל אשר כתבתו בספרך
 5 בידך עלילות רק לך נתכנו
 תסובב ברואים במ ואם נצפנו
 ויסעו עלי פיך וגם יחנו
 אפל מעלי עין ולב העבר ואלך לאורך
 ראה על דלתך יום וליל אשקרה
 10 אחפש נתיבתך עדי אלמרה
 וזאת תאות נפשי וזאת אחמדה
 ואמאם בכל ביתי ואעזוב שאר ואשכון חצריך
 מעוני ספור נודי ועלי חמול
 נטה חסדך עלי ולי טוב נמול
 15 אשוטט בימין או אסובב שמאל
 ואיך אפחדה פן אכשלה עוד וגר לרגלי דבריך.

144.

איפה בני עליון	נפלו ולא קמו
כי נעלה חביון	עוזו ונכלמו
לא מצאו חיון	חווים ונאלמו
נכרים בהר ציון	קרעו ולא דמו
5 חץ מרקו	בי זרקו
עת שחקו	עם נמקו
יתהללו	ויהוללו
לא נצלו	רק חללו
	הזון בתוך רוזני
	רואי ראו פני
10	

גם שרקו וישחקו
 כי חקקו
 עם ננאלו ויג ואלו אם מעלו
 דת נחלו חלפו אמריה
 שלח אילותי
 בושו ברלותי

אין קץ לגלותי	ויענו שוטני		
עת גרפו אותי	גם רעמו פני		
לא רחמו דוב קרמו צר עצמו	מי נחמו כל לוחמו	אבר שמו	
ויהי כמו לידה בציריה	סר טעמו סף נעמו	לע טעמו	
שמך עדי יחרו כדי הוד גם שרי	עם עובדי	15 נאון עדה	
נפשם צדה עתקו דבריה	אורך רדה	חמד פדה	
נשבע בחי עולם	מלאך כבודך		
הגיד הלום חלם	גם איש חמודיך		
התנבאו כולם	גם כן עבדיך		
קץ מועדי נשלם	עמדו בסודך	20	
היא ניערה במ סוררה בי נערה	לא קצרה על צוררה	יד נברה	
כך אהגרה חרב לעזורה	או שוררה בת שפרה ²	עת עברה	
משתוררה פה פעה על סוערה	על שוררה אתגברה	אתעוררה	
לה אזכרה חסד נעוריה.	לי שברה שה פורה	ואחברה	
Mirjam. ²		יכילדה?	

145.

את תפארתי טוב לך תתי קומי בתי ולכי אתי והתגדלתי והתקדשתי
 בוגד יען דורש לי אין רם ואען בדרך סואן להלוך מאן אדוני לתתי
 ראש מתאנה דת אחישנה מוכה מעונה אמן יענה . . . .

146.

ולא קסם בישראל
 בזויים בחיים זרויים באיים
 אין לאל ידם.

147.

וון סוד לבי ומצפוני גלו נחלי עיני.	לאל היי תפלתי	
ומאתו תהלתי	אני גבר שבוי חרבי	
	אסירי בעון לבי	
	ואשמתי בתוך חובי	
ולכרתי יחירתי	ופרשתי מצודתי	5
	בהביטי במולי	
	לדעה מפלאות אלי	
	ומה יחשוב אלהי לי	
וסכל את תכונתי	אוי שקר אמונתי	
	רצוני לחסות בשמו	10
	ותמים להיות עמו	
	והוא יהיה בתעצומו	
ותקותי בתגרותי	לעזרתי בצרתי	
	מלוא הכל כבודך	
	ואן יפנו עבדיך	15

ועתותם בידך

קרא לי עוז ישועתי ואל אראה ברעתי.

148.

יעלה יפת קול מה יפו דברך	עליה עלי כל בחכמת שעריך
אני שחורה	השמש שזפתני
כי חוק ותורה	עברתי וראתני
בת עוין ואמרה	מלים בם הרגתני
5 עבר קצירך ימלאון קצירך	נפל אמירך יתמו בצירך
בתוך משואות	כי נפרדת מאתי
עמך פלאות	אעש לך בכוא עתי
דרך נבואות	צרפית ¹ לכי בתי
על משענותם תעמדי בשעריך	ובעקבותם תרעי את עריך
רפו זרועי	פי היליל ואין מרפא
10 רבו ננעי	כמעט קט אני נספה
יראה צלעי	צר ילעג וירחיב פה
יבוא אדונך או יביא לצירך	צרי ויקנך וישלח אסירך
מתי יסורון	מביתך בני אומר ²
15 צרי יסורון	תשקמו בכוס חמר
כבוד יעירון	ושירך תמור תומר ³
שובי ושבתני אני לבנות גדיך	כי זכרתי לך חסד נעורייך.

¹ צופים? ² Dich preisen statt Götzen. ³ Gen. 36, 11.

149.

וון רב לכם מוכחי ברוב.

אילת על דוד ענבה	יום יום לראותו תאבה
בליל ברחובות סבבה	עד תמצא את שאהבה
אך פניך אל הלטה	ולחתפלל לך הרבתה
בת לא תלין אם הולתה	ובמכה נחלה [הוכתה]
5 כי על הטאתה הגלתה	אחרי נסתרה גולתה
ובשורה שמשה יחשך	ימים מקדם השבה
זכרה מקדם עת משכ-	תה בעבותות האהבה
רעיתי מה תשתוחחי	חוקי אמצו אל תחפוי
זרי מעלך את חטאך דחי	ובמעלות יושר אחוי
10 ולאויבתך תאמר שחי	עת קרית מוערך תחוי
מעיןך מנעי בכי	הסירי מלב דאבה
יד לא ארף ממך הכי	עוה כמות אהבה
הצר בראותו מחלת	לבי כי רוח לענות
החל לשיר על מחלת	ויוסף אותי לענות
15 ותוסף לאמר מחלת ²	עוד מה תוחילי לענות ³

¹ Jes, 30, 22. ² Gen. 28, 9. ³ Eccl. 1,13.

על תוהו לבך תסעדי	בנבואת ⁴ שקר נכתבה
אי אפריונגך או ידי-	דך תוכו רצוף אהבה
מה תאנחי יעלת צבי	בי שמחי כי כך אשמחה
אך עד יעבר זעם חבי	אחר עיניך אפקחה
ושבותך אשיב משבי	ואקביץ עדה נדחה
נחלי זרים אם יעלו	בי נשבעתי לא אכזבה
מים רבים לא יוכלו	לכבות את האהבה.

20
⁴בנבואות.

150.

איך אני לבדי נר	וכל זאב	ירדפני
מה לצור לבבי סר	וכל כאב	יאחזני
בעון אבותי	נהפך אבי	עד לאורב
ואקו למתי	מועדי צבי	חן יקרב
שממו בנותי	החלם שבי	עד לחורב
נהפך לשדי עד	כלות חלב	שוד המוני
אך לבב יריבי י-	אמין כלב	תחכמוני
רב לפי לשיים	עד טרוף והן	עד לכלה
בקשו אנשים	כל צרי ואין	לי תעלה
כי עדת קדושים	נמשלה ערן	כחללה
... לעבדי שב	ויהצב	עוז גאוני
יאמין בנביא קם	ויעצב	בו לקוני
מי ינחמני	אוהבי וצר	לי וכחי
תם וישטמני	דוד ומעצר	אין לרוחי
אהזה בעיני	נתנה חצר	אל לאחי
יעלו לנגדי צר	בהחרב	בית מעוני
אור שלח לי והבא לי	והערב	אור למוני.

5
10
15

151.

אל אמת יבקשו נאמניו	הוא יאשרם
יזכרו שמו ובאור פניו	הוא יפארם
באמת נתיבות חכמתו	הוא יכוננם
ואשר יבואון לקראתו	הוא יהוננם
מחשבות אנוש ובאותו	הוא יבוננם
יעמיד עלי חסדו מתניו	הוא יאזרם
יעזוב נתיב שוא ועוניו	הוא יכפרם
רחמיו יקוו עם נפלו	הוא יקוממם
נכנעו ולעפר שפלו	הוא ירוממם
ועלי הדום רגליו אכלו	הוא ינחמם

5
10

ישמרו בשבים חוק עניו
אל דביר אשר שמה עיניו
הוא ישמרם
הוא יחברם
מה יחפשו לבות חפים
הוא יסובכם
על שמו ינוסון נרדפים
הוא יסובכם
מועדים אשר אמרו צופים
הוא יקרכם
5
הם יחוקו לב איתניו
הוא יגברם
כאשר ייסר איש בניו
הוא ייסרם.

152.

יחיד מרומם שוכן עליה
נפשי לישעו צפי ודומי
מלא כבודו קצוי נשיה
כי מחסדיו כוסי רותה
אצעק לעומתך ואקרא
שמך ומעוז שמך בצרה
הטה לשועי אוזן מהרה
5
אלי והוסף
לבנות [כמאז מק] דש הדומי
יך שניה
מאין [רצונך יבת שאיה]
בנים אשר מעולם אהבתם
איכה בתוך מאסר¹ שכחתם
10
האם איבתם או אם עובתם
לעד והכו
גואל דמיהם אפס ואין מי
ידרוש דמיהם כמה בשביה
רחום הדרך ירשו ערלים
במקום כרובים נתנו אלילים
15
עד אן אלהי תסתיר ותעלים
עינך וראו
ירדו פלאים דורשי שלומי
נגדם ואיה קנאתך יה
מרום למענך תזכור בריתך
יום לאסירי תקוה פדותך
20
תשלח וכשר שאר עדתך
באה ישועה
התנערי מעפר וקומי
אורי כי בא אורך צביה.
¹המאסר.

153.

לאט על מתים עובדו
אלהי פתח אונך
ועל פתחך שקדו
לצעקי ושים עינך
בעירך ובהמונך
וחונן שאר צאנך
אשר בין אדום נפרדו
לחררי תהום ירדו
5
בחונים בכור נבחנו
והומים באון נצפנו

אסירים וקול נתנו	בביתך ושם יהנו
פרם כי שמך ייחדו	ומהללך יסרו
רעה עמך גם רצה	אלהים ומצר פצה
ושימה לקצי קצה	הגור הרכך צור וצא
להום לוחמים גועדו	ועל עמך נוסדו
מיחלים עגם יוצרי	ועל מה באף וחרי
נתתם בפי הארי	מחצתם וחדל צרי
ובית קדשך לכדו	משנאים ולא פחדו.

154.

איך עת פדות יאחר	האל הבוחר בעמו
בוגד היה עוקר	וילדך יקר
לבייתך משחר	ורצונך שחר
רבה צבא גילי	אלי בחכלילי
תמיד יהי סוחר	במרקחות סוחר
מלב בני רהב	יכבה אש להב
קצי ואיך יוחר	ובני בחיק אחר

¹) Am Rande steht תערוג ג'א; ebenso dunkel. ²אל?

155.

איך קול ענות חלושה	מפי אהליבה ויד בן הגרושה	על בן האהובה
בבכי ותאניה	נשמע קול צביה	
מכתה טריה	לא מצאה רטיה	
על חמדת נשיה	אבן השתיה	
איך היתה לראשה	אך עתה הרבה	סות אבל לבושה כמו אשה עזובה
רפו ידי אמונים	על ידי ציר אמונים	
היו לבו לשונים	ובעלום אדונים	
ויכספו לשנים	עבדו אל לפנים	
יקרו בדת קדושה	מני ים רחבה	הן כל דת חדשה מאתה ננובה
מעון אמת היקרך	את מקרה יצירך	
איך תחזה בכורך	יתמכר לצורך	
יאמן דברך	לשלה אסירך	

בעבור זכות שלשה זכור עירך לטובה ותקרא דרושה עיר לא נעובה.

156.

איה גואלנו שם מופתים בהמון	איה מנהלנו בילל ישימון
בן אל בין פלשת יתפלש באפר	
שממותיו בשמה מי יחוק בספר	
מסתער בשעיר ויעפר בעפר	

5 ראשו שח בשוח   עד כפה כאגמון
 רחב גבול גבל ומנחת בנחת
 זרח אור לזרח ומחת עמך חת
 אין נושש בנפיש ולא נחת בנחת
 מואב הוא כמו אב   גם קרעם בעמון
 10 היה בן אמתי לראש ואני לזנב
 יתפאר למען יראה יום ליום נב
 חוק נתן לנפשו מרת אל מגונב
 קול דברי בקול אוב   וקול דבריו כהמון
 מיונת רחוקים נשמע קול חנינה
 15 אם בין השפתים שכבה עדינה
 כנפיה בכסף נחפה כי באמנה
 בפרש אל מלכים   בה תשלג בצלמון
 נכספתי לציון ועפרה אחונן
 מכאובי יום ליום אל מי בו אשנן
 20 כי לא אשקטה יום וליל עד יכונן
 אז בשמו ירנן   הר תבור וחרמון.

157.

אם אזכרה שב"י   עת נרוד גביר
 יול כטל בכ"י   ונהי אחביר
 לא אומרה ד"י   עת בנות דביר
 קדשי ושוב אוהבי   אל משכנות הצבי
 5 ועד אן גואלי   ירומם שוללי ומחריב אהלי
 וטמא את נזה   מעון שוכני סנה
 בנוי לתלפיות   מגדל היקר
 שבן פריץ חיות   בו ונעקר
 איך נקבצו דיות   שם ונחקר
 10 תם קין והנה נביא   האל ואומר חבי
 מעט קט יחלי   וטוב אל יחלי ואז תנצלי
 וצועק מדוה   לבבו אענה
 רפא משובתי   רם ונאדר
 השב אלי ביתי   סוחרת ודר
 15 ואסוף קהלתי   איש לא נעדר
 הצור ביום רוכבי   השמד מעון אויבי
 ותסלח מעלי   ותהיה בעלי ותחפוץ גואלי
 ושא כל מעוה   ותוך ביתך הנה
 מתי תנחמני   צור מחוללי
 20 מתי תרוממני   על מקללי
 מתי תקימני   משחת בלי

ושלה פדות בעבי ¹	ופרה אסיר משבי
ותרפא מחלי ותבחל בוחלי	ותגעל גועלי
ומדמם רוה	והר קדשי בנה.

¹לצבי?

158.

אם דרך מעמדי	אתבונן קול שמועה.
--------------	-------------------

159.

וקאל איצא פי אלהגגים.

עבר עלי נות אל נחלה ונחלה נחלה

אם שולחה במריה אורה

הוא החשיך לפנים אוריה

עד כי יגדפוה אוריה¹

כי נשארה כאלה נבלה	ואבלה נבלה	5
--------------------	------------	---

בנים אלי אביהם יום שעו

מהם בני אמתם לא שעו

היא תעלו ועיניהם שעו

משלי סחי עליהם משלה כי בס משלה

רד יום צבי ארצות עד שמה	10
-------------------------	----

היתה ובת אדום שכנה שמה

קשתה עלי נברתה שמה

יען בדור בעלה בעלה ובעלה² בעלה.

¹ Ps. 80, 13. ² Jer. 31, 31.

160.

וון אנא ויי לצעקי הקשב.

איה נבואות נביאים קדומים לעם הוא מפוזר בין העמים

בגלות ובדלות יושב משמים כי ארכו לו שם הימים

ביד ישמעאל לבו היינו נסנו אל אדום לא חיינו

ולא אמרו מה זאת עשינו אשמים אנתנו על אחינו

אם חטאתו או הגלתהו 5 רעת בן בכור הבדילתהו

נבורת אב לא הצילתהו היה רעה אכלתהו

היך בת נדיב ביד זר מכרה כי זכור אני בתורה הורה

אם ימכור איש בתה ועבדה לעם נכרי לא ימשל למכרה

מכור בלא הון רבו מושליו לפני אל חי ירבה משליו

10 אולי נכמרו רחמיו עליו וכא גאלו הקרב אליו.

161.

בחרתי באהליבה היום לאהבה

איומת אל עליון השוכנת בציון

לשכון עיר ציון בואי אל אפריון

רצוף אהבה

ברח דורך קולו	שמעי וחסי בצלו	5
---------------	----------------	---

5 אמרי דוד אל אהלו הביאני ורגלו
עלי אהבה
רני צהלה איזמה משנב לך אני וחומה
נשקפה את כחמה מה יפית לי ומה
נעמת אהבה
10 הן כל שובך אשבה ולך כל הון אנבה
ואין איש יבז למרבה הן לתת את כל הון בני-
תו באהבה
משכתיך לי בעבות ואהבות ונדבות
נהרות האבות הן לא יוכלו לכבות
את האהבה. 15

162.

אנא אבקש לי צבי ארץ צבי
ארץ צבי התקלקלה כי נחלת אל נוחלה תחת מלוכה חוללה בית השבי
בית השבי לא חללך כי אם ברוע פעלך עד יעבור את גואלך רגע חבי
רגע חבי כי רחבה נפשך ונפש ראבה ושנת גאולך קרבה מה תדאבי
מה תדאבי כי בא אבי עד אחרי רץ כצבי רוצי כנשר או צבי את אוהבי.

163.

אלוף נעורים או ימינו הרים
יזכור בריתו בעבור אהבתו ישוב לביתו
בחי אביהם כיתומים בניו
והם בניהם יצעקו על פניו
5 הרוב מריהם החריב משכניו
אשר בערים קם ונתש ערים
ובחמתו נוחלה נחלתו מיום עלותו
ראו שכנים מחלתי ולכו
לדוד לפנים בו מתיו התברכו
10 ותחנונים על צעירו שפכו
בסוד נערים קול לאביו ירים
ועל שבותו על שמו עד מותו יוכל שאתו
משל אדמה עד הלום בן עליון
יהיה ותמה עת אשר בה פדיון
15 ונעלמה כל נבואת חזיון
וסוד ספרים יום ליום נזכרים
עלי שפתו כי תשובכ אותו אל בית נכותה.

164.

נשמת אל ממקור חיים היא נלקחה אלהיה מאמרת
אחרי בלות היכלה תמצא מנוחה
אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמתח

- נשמת בוראי הבינתני ויאורו עיני ככל יום מברכת
 בעודה באפי בדתך אשים הגיוני 5
 בידך אפקיד רוחי פדית אותי יי
 נשמת רוחך הטובה למדתני חקיך רני תת (?) מרגנת
 ראתה תום קריבך וחוסר רחיקך
 ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך
 10 נשמת הודך החיתני במלאת צורי בשרשי הדרך ממללת
 השכל עלי זמרה תחתית ישיא (?)
 הלא מצער היא ותחי נפשי
 נפשי מתכונת גוי במלכה עלי ממלכות יה ממלכת
 מיסרתני יום ליום לישר מעגלי
 15 מה אשיב לי י כל תגמולוהי עלי
 נשמת קשטך לכבר בניך למדתם קדושתך מקדשת
 קראתני לעמוד בדתם העמדתם
 קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם
 נשמת טוהר כבודך אותותיך בקרבה טומאת הגו מטהרת
 20 טורה תאות תבל תסיר מקרבה
 טוב לפני אלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה
 נשמת נעמך התאותה דרכיך ללמוד נצה מנצחת
 נודע בי הכל לכבודך יעמוד
 נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד
 25 נשמת היים מדי היותה באפי זמרת עווה מזמרת
 קולי הרימותי אל אל ואפרוש כפי
 ושפתי רננות יהלל פי.

165.

- איה עופר ידירות נפש מושלה בנפשים
 ברח ונטש בקרבי אהלי תשוקתו נטושים
 ראינוך תרעי רעיה מליך לא מפורשים
 מה דורך מדור היפה בנשים
 5 תמונתו מהגיד באמרת פי נשנבה
 אך על לוח לב בעט סעיפי נכתבה
 תארו אין כמותו ואם במלה נקבה
 דודי צח ואדום דגול מרבבה
 בשבועת צבאות צבאות מאז עוררתנו
 10 דברנוך לבאר את דבריך הלא השמענו
 כן דמות כל עופר ומה יתרון הודעתנו
 מה דורך מדור שככה השבענו
 ההוא שמחת עולם בזכרו לבות עולוים
 דמותו מדברות בעדו ותארו מקוים החוים

15 עמוד יקר אשר עליו בתי תפלות נאחזים
מראהו כלבנון
סות אהביו עשות טובו מכל מדים.
ועליו איך תלוני ולהשוק בך הקדים
חכו ממתקים וכולו מהמדים.
20 לא עליו תלונתי כי הוא בר ידיים
אך על אויבת לוענת לי כדבר שפתים
יזכירוני לאמר ברה ויהמו בי מעים
זה דודי וזה רעי בנות ירושלים.

Capitel 3.

אלפצל אלהאלה מנה.

Einleitungsgedichte, Klagelieder auf den 9. Ab, das Exil, die Zerstörung des Tempels, die Glaubensverfolgungen im Maghreb und in Andalusien. Dahin gehört das Eingangsgedicht:

פי מא קאלה רחמה אללה מן אלפתיהות
ואלקינות לתשעה באב ואלגלות ואלחרבן
ולשמד אלמגרב ואלאנדלם.
מן דאלך פתיחה.

165.

אל אל אקרא	במרחב וצרה	ברצון ועברה	צדיק הוא יי
במר לב אשנן	ועלי אקונן	ולא אתאונן	כי ישר דבר יי
גבר הצר	נכוכדנאצר	כה עצר	ביום אף יי
דרך קשתו	והציב רשתו	ובמלכרתו	נתגני יי
5 הניד ראשו	בעננו ונחשו	ואמר בפישו	מה דבר יי
וביתך חללי	הרב מלא	העל אלה	תתאפק יי
זכה בני	על חיק זקני	ודמי כהני	על אשי יי
חיל גבר	ושה מה תשבר	זה המדבר	סרה על יי
טרופים נכאו	קול איך תשאו	צעקו וקראו	לא ישמע יי
10 ידי רמה	לעשות נקמה	בהיכל פנימה	מה עשה יי
כל שמעתי	טרם נעתי	ולא ידעתי	כי משחית יי
לענ שוטני	שמעה אזני	וכלבי אני	אקרא את יי
מענות אלם	אונך תעלם	ויקלם	כל מבקש יי
נביאי נלאו	ולא התנבאו	כי לא מצאו	חזון מי יי
15 סכלים נואלו	לחזוים נמשלו	שקר נחלו	כה אמר יי
עלי שחקו	ודתי רחקו	וחוק שוא חקקו	לא דברו יי
פערו פיהם	כארי נוהם	סלוח להם	לא יאבה יי
צפירה חוללה	עתה חוללהי	יען מעלה	מעל ביי
קמו הורים	עם אל מורים	עבדו זרים	ויתשם יי
20 ראו נא זרעם	אורכם הועם	כי אתם עם	אשר זעם יי
שבו השפילו	לא תשכילו	ואיך תוחילו	אל ישועת יי

תם קין נחשב	ועם אל נושב	בגלות ולא שב	חרון אף י"י
איך הופעת	ולא הושעת	כי שמעת	חרפתם י"י
בגדי נקמה	לבש באף וחמה	עורה למה	תישן י"י
25 רודפי חנם	גמלם כאונם	ותראה עינם	את מוסר י"י
מעין פדותך	רוח אמתך	לישועתך	קויתי י"י.

1) Die erschreckende Wendung, ihre Dauer windet sich.

166.

איך מגר כסאך	גוי לא ייראך
ועם האמין בפלאך	יכזב עד גלאך
איה דבר נביאך	אשר צורך קראך
עם נושע בי"י	

בניך נגרשים	5	מחיקך מגורשים
איך הלשום חלשים		הולכים לקראת נחשים
ובכואם הקדשים		בית קדש הקדשים
אמרו איה י"י		

רעות עלי אפפו	עד עצמותי רחפו	
ואויבים שמך גרפו	ולא ספו אבל יספו	10
ויום מועדיך שרפו	הרחיבו פה וחרפו	
אלה מועדי י"י		

הארכת אנהותי	וקצרו ימי שמחותי	
בשכון זר במשכנותי	וידבר אל בגותי	
הידע אל מזמותי	ואם נכחבו מלחמותי	15
בספר מלחמות י"י		

מעון ימינך הרם	ושית לבך לעדרים	
אשר בחטאם נמכרים	לכפירים בכל יערים	
ואל יאבדוני זרים	סכבוני כדבורים	
מהר ענני י"י.		
20		

167.

אמרר בבכי	יום שאג אריה	על יתר הבו והוא מצעק איה	אל אלהי ישראל
אוי כי הוללה	קריה הוללה	יום הכרוב נעלה	מהדביר גלה
באה עת רעה	מן השמים	והחריבה בית זבול	בניתיו פעמים
בפארן אשמת	ועל לבלא שמת	ולילה עת קמתי	בבכיה קרמתי
רבות אנהותי	ואויבי שיר ישיר	יתהלל לאמר הן	כל גוי יעשיר
ושם אל מורע	נאשופים ² נגרע	לבב שומעיו יקרע	כי הוציא שם רע
האל יום שלח	במשמני רוזן	לסכל כל עצה	ולחתום כל חוון
נמשך קין צדקם	ושב נבונם ריקם	כאלו אין חלקם	באלהים ולאקם
מכרנו אויב	וכמעט כלנו	צר לולי י"י	שהיה לנו
ועור יאיר חשכי ויקים את סוכי	וישיב שם מלכי	ואויבי ידע כי	ישאלהים בישראל.

1) Taanith 29 a. 2) Hosea 2, 4.

168.

אמרה ציון איך יצאוני בני בצאתם מאש דת הנתונה בסיני בערה בם אש יי
 אמר אויב אשי אכלה אתכם אנשי ציון איה נא אלהיכם יקומו ויעזרוכם

אמרה ציון בני כצפור נלקחו
 בארצות זרים מארץ צבי נדחו
 בנבורתם בימי שלותם בטחו 5
 בצר להם לשם נשגב לא ברחו
 איכה שכחו מגדל עז שם יי
 אמר אויב בני אל אבד שברם
 חשכה עינם כי כביתי גרם
 בכח ידי גברתי על צורם 10
 וזה האות כי עמו לעיניו יחרם
 ואמר בקול רם קראו בשם אלהיכם
 אמרה ציון קעותי לי טובו
 על שם קדושי תענוגים נחשבו 15
 כי תוכחותיו לי מדבש ערבו
 וקצי ישועות בני עוד יקרבו
 כי ישובו וישב חרון אף יי
 אמר אויב ראיתי אשר עיני
 שאלו ודתי ישרה ואין קץ לשני
 ואיך בני ציון תוכלו לעמוד לפני 20
 ובמה תשובון והתעותה דת סיני
 והיתה יד יי בכס ובאבותיכם
 אמרה ציון משנאי אל הלא שמעתם
 דברי נביאיו ואיך דתו חרפתם
 ותתהללו בחוק ממנה גנבתם 25
 עתה יעיר ימין עוזו ואבדתם
 יען אתם המתם את עם יי
 אמר אויב מכם נביאים נמרו
 והקדמונים אם אמת ותמים דברו
 בבית שני תנחומות עברו 30
 ועברו אלף שנים ועוד מה תשברו
 ואיכה תאמרו הוא יבוא ויושעכם

169.

אהה ירד על ספרד רע מן השמים עיני עיני יורדה מים
 בכות עיני כי עיני על עיר אל יום אנה
 באין אשם בדר שם הגולה שכנה
 באין חלף עד אלף שנים ושבעים שנה

5	ובא יזמה	וגד עמה	וגם היתה כאלמנה
	באין תורה	ואין מקרא	והמשנה נטמנה
	והתלמוד	כמו גלמוד	כי כל הורו פנה
	ויש הורגים	וגם עורגים	מקום אנה ואנה
	מקום תפלה	ותהלה	לבית תפלה נתכנה
10	לזאת אבכה	וכף אכה	ובפי תמיד קינה
	ואין לי דמי	לאמר מי	יתן ראשי מים
	ראש אקרה	ומר אצרה	על גולת אשביליה
	על אצילים	הם חללים	ובניהם בשביה
	ועל בנות	מעורנות	נמסרו לדת נכריה
15	איך עוזבה	עיר קורבה ²	ותהי כיום ³ שאיה
	ושם חכמים	ועצומים	מתו ברעב וציה
	ואין יהודי	גם יהודי	בניאן גם אלמריה
	ומיורקה	ועיר מאלקה	לא נשאר שם מדהיה
	והיהודים	השרידים	היבנו מכה טריה
20	לזאת אספדה	ומר אלמדה	ואנהה עוד נהי נהיה
	לשאנותי בתוגותי		וימאסו כמו מים
	הוי אקרא	כמצרה	על קהלות סנלמאסה
	עיר גאונים	ונבונים	מאורם חשך כסה
	ושח עמוד	התלמוד	והבניה ⁴ נהרסה
25	והמשנה	לשנינה	ברגלים נרמסה
	ועל יקרים	מדוקרים	עין אויב לא חסה
	אהה אפס	כל קהל פאס	יום נתנו למשסה
	אי חוסן	קהל תלמסאן	והדרתה נמסה
	וקול ארים	בתמרורים	עלי סכתה ומנאסה
30	וסות אקרעה	על דרעה	אשר לפנים נתפשה
	ביום שבת בן עם בת		שפכו דמים כמים
	מה אען	כי למען	חטאתי זאת היתה
	ומאלי	צור חילי	רעה אלי כלתה
	למי אשבר	ומה אדבר	והכל ידי עשתה
35	הם לבי	בתוך קרבי	על נפשי אשר עותה
	ומארצה	מחוז חפצה	לארץ טמאה נלתה
	ונכלמה	ונאלמה	לספר תלאות ראתה
	ועם כאבה	בלבכה	לחסד צורה קותה
	לצוות פדות	מעבדות	כי בצל כנפיו חסתה
40	כבית כלאים	בכל עת אם	זכרה שמו או חיתה
	רק בביה	עלי לחיה	ביד אמה אשר קשתה
	מאד תורה	עדי ירא	י"י משמים.

² קורטבה? ³ כיום: ⁴ והבינה. נ"א אליוסאנה. ¹ Am Rande.

170.

פתחת.

אחי שמעו נא לי	אזכור בהרים קולי	צאתי ממצרים
ואש תוקד כסלי	בזכרי ביום רב אפלי	צאתי מירושלם
בחר שכן בקרבי	משה לשמע לביא	בצאתי ממצרים
ונבא בזמן חובי	ירמיהו הנביא	בצאתי מירושלם
5 גמולי טוב גמלני	ביד משה גאלני	בצאתי ממצרים
ובזמן אשר געלני	ביד ירמיה הגלני	בצאתי מירושלם
דרשני ברוב אותות	ביד בן לו אותות	בצאתי ממצרים
ורמני בחניתות	כהן מענתות	בצאתי מירושלם
היה לי למושעות	בעשר מכות רעות	בצאתי ממצרים
10 ונסי שכינה נעות	בעשר מסעות	בצאתי מירושלם
ויצא בשיר תבל	עם מעני סבל	בצאתי ממצרים
ולעבדות ביום אבל	הגלני לבבל	בצאתי מירושלם
משה זכרו אות	הראני ונפלאות	בצאתי ממצרים
וירמיהו חקק להראות	לי מכאוב ותלאות	בצאתי מירושלם
15 משה טרם גאולה	שח הלילה	בצאתי ממצרים
וירמיהו על גולה	בכה תבכה כלילה	בצאתי מירושלם
משה בשירה ערוכה	ישורר מי כמכה	בצאתי ממצרים
ובאה קשת דרוכה	וירמיה מקונן איכה	בצאתי מירושלם
משה שם בארון	לוחות אדיר ירון	בצאתי ממצרים
20 וירמיהו ביום חרון	גנו את הארון	בצאתי מירושלם
משה קרא לבני	עם נושע ביי	בצאתי ממצרים
וירמיה שח להמוני	שלה מעל פני	בצאתי מירושלם
משה קבל שכינה	בעוד ארבעים שנה	בצאתי ממצרים
וירמיה קינות ענה	בן ארבעים שנה	בצאתי מירושלם.

171.

למי יימי עוללת כה
למי יימי מכל משפחות הארמה
אשר הלכו אלהים לפדות ביד רטה
ומפיהו שמעו תורת יימי תמימה
5 ובפתע כרנע הושתו שממה

ומחתה ביום מהומה
ונסתרה דרכו
למי יימי או הנסה אלהים וגוי מקרב גוי נהל
ויט שמים וירד ובתוכו נטה אוהל
ושכן כבודו בתוך מרום ויהל
10 ולעת אפו מסרו לצריו ואין מנהל

ועזב ככפיר סוכו
למי יימי ואת מי מיצוריו להכין לו בית מנוחה
למי יימי עוללת כה

שלחן וארון וקודש ומזבחה
 ויהי הכל לבזה ביום צרה ותוכחה
 ונאיך שלחן ערכוי למי יי עוללת כה
 15 דמי יי מבני איש ומיקומם
 אשר לקח צור סגולה ונחלת חבל שמים
 ובן בכור קראם וינחם בענן יומם
 ולעת אפו מסרם לחרי והימם²
 ואשר הוא מלכו למי יי עוללת כה
 20 למי יי בכל גולים ונשכחים
 אם תאכלנה נשים פרין עוללי טפוחים
 ובחורי חמר מתי הרב נפוחים
 ודבק לשון יונק אל חבו למי יי עוללת כה
 למי יי אהלי שורד ושפל בחן ועופל
 25 ונגדע לארין כפרין נופל
 ונשבה מטהרו ונחשב בטמון ונפל
 למי יי עוללת כה
 למי יי סנותה בענן לך מעבור תפלת לאומך
 ותשמור כל חטאתם . . . . . מיך
 30 ותכלא רחמיך ותשנב קמיך
 ותשפוך עליהם את זעמך
 ולארין הללו משכן שמיך
 לרחבו ולארכו למי יי עוללת כה.

¹) Exod. 40, 23. ²) Gen. 36, 22.

172.

אוי כי לבי ידוה בחומי
 כי רותחו ולא דמו
 יום אשר בו אררתי
 פלני מים תרד עיני על שבר בת עמי
 5 יום אשר בו יד כבל ורהב
 ביום נמר גאון יעקב הנאהב
 יום תת צורי קרש אשר אהב
 יום אשר ברוב חובתי הובא
 ותחי לבזה כאשה עזובה
 10 בת עמי בכי ואל תדומי
 יום אשר בני יצאוני ואינם
 ואביהם רואה עלבונם
 כבדי זובי זובי כבדי
 ומררתי קד הוקידי
 ודמע תרד עיני ודמי
 על שרפת אולמי
 אשר ילדתני אמי
 בהיכל השיק להב
 אשר הועם זהב
 ביד אדומי וארמי
 אל ציון האהובה
 ביד צריה עלובה
 לשוד יום זה השומי
 ונמקו בעונם
 בעת צרתם ואין עונם
 ומעפפי רדי
 וקירות לבי התמי.¹

¹) Verzehre, s. Ez. 24, 10.

173.

וכל נכשל ישיגני	בראשית אדר מלכותי בא קרץ	*
והיה כל מצאי יחרגני	והייתי נע ונד בארץ	*
(?) כי נשבר הגדולה העלה	בזכרה יונת אלם מקוננה	אלה
מנוח לכף רגלה	ולא מצאה היונה	*
כי לא סר מאהליו	רועץ להשמיד שאר הגולה	5 ויאמר
נפלה עליו	והנה אימה השכה גדולה	*
ופחדת נפשי וחתי	היום קלוני וצר הציקני	וירא
הרעה ומתי	פן תדבקני	*
מהוללים בשמותם	משפחות אה בנבורותם	ויהיו
שנים עשר נשיאים לאמותם	בחצריהם ובטירותם	10
בהתחננו ביד תופשיו	ברכנו וזר עמו יקוב	ואלה
והידים ידי עשו	הקול קול יעקב	*
וגואלנו הסגירנו	נועם מציון כי שובבנו	ויצא
לו כי מכרנו	הלא נכריות נחשבנו	*
וכל שוכני סבבנו	עליון יד בשלומיו	15 וישלח
והכוני	ונאספו עלי	*
ותבך כלה ברוב ענותה	זר בציון ובהיכליה	וישב
ותלבש בגדי אלמנותה	ותסר צעיפה מעליה	*
לתתנו ביד שוללנו	רוח אלהים רעה אלינו	ויהי
ולחתנפל עלינו	להתגולל עלינו	20
ורבו משובותינו	הצדק לאמר צדיק אתה	ויגש
גם אנהנו גם אבותינו	מנעורינו ועד עתה	*
ואש דברך לא ימיש מקרבם	לב בנים בנביאים ונבואותם	ויהי
וידבר על לבם.	וינחם אותם	

174.

יום גלה כבודי	איך אולת ידי	
ועוד מה עמדי	אזה נגלה סודי	
די	אחר בחרת דודי	
	אמרר אוי נא לי	
מה אעש והנה	לי אפס מפנה	5
שברון שונה	שברני משנה	
אקרא יומם ולא תענה	אצעק בלב נענה	
	ולילה ולא דומיה לי	
בעל מצאני	בהטאי יצאני	
בכל צד דכאני	ועבדי ראני	10
באש ובמים הביאני	וגם הוא הלאני	
	ואמר הלא מצחק אני	
בידו נמסרת	אני הננערת	

והנם נמכרת	ונפשי זוררת	
בעון נגרת	או הייתי גברת	
5	ובני בית היה לי	
	ראו עובדי נתיבי	היש כאב ככאבי
	הדפני אבי	טרפני לביא
	ושכן מושבי	ואיך יעמוד לבני
	ויי ענה בי	
10	בי קצרה רוחי	והיום מרי שיחי
	כי אבד נצחי	ותם לריק כחי
	ועם זר איך אחי	ורוב חמסי על אחי
	כי מתאנה הוא לי	
	מוקש העמדתי	ונפשי לכדתי
15	ואיך לא אבדתי	וחיי פוקדתי
	ומארצי נדחתי	וממקדש נדרתי
	לקצבי הרים ירדתי	
	ירדתי פלא	אלי בית הבלא
	והוא רפש מלא	ואין עלי חולה
20	כמעט קט אכלה	באורך שבי לולי
	ימי עזרתה לי	ופחד יצחק היה לי

1) Prov. 24, 21.

175.

ולח גמר לחטאנו לוי בתמוה.

איך אוכל שבירי להחביא	איך אשאנו ורוח אין בי	
ושבר הלוחות חרות על לבי	נשבר לבי בקרבי	
5	בקרבי עול נמצא ופי יענהו	
	וכיום הזה פקד על עמו עונתו	
	ולוחות הברית אשר כתבה ימינהו	
	נשבר לפני ימי ולפני מהנהו	חטאנו
	ביד זר ואכזרים אשגע	כילד צעיר אל אב והוא כלא שומע
	ועל בקיעי עיר דויד לבי יקרע	כאובות הרשים יבקע
10	יבקע כשחר אור צר ואורי נעלם	
	והיום הזה הלמוני צרי בנכלם	
	ועל ארצי שאון ככפירים בבקשם	
	אכלם	ותבקע הארץ לקולם חטאנו
	רבו שואותי ברוב זדוני	וכיום הזה נזכרו עוני
	ומיום כטל התמיד ושבתו קרבני	עיני תמיד אל ימי
15	ימי איך נתן בנו ביד אויבו לכבשו	
	ועוב ככפיר סוכו ליורשו	
	ובנאון עזו מאסה נפשו	
	וממנו הורם התמיד והשלך מכון קדשו חטאנו	

היך מחרף שמך נצה יזה ויגש אל מקום כבודך ואתה תחזה
 20 ומראה בניך השחתו ביום הזה ^{ישי} בעיר צלמם חבוה
 תבוה ענותם בעבור עינותם
 וכיום הזה לעגו למו שונאותם
 ובהיכל לפני העמידו תועבותם
 ואת כל צלמי מסכותם ^{חטאנו}
 25 מה אנושה מכתי ומה נעברת וכיום הזה סרה ממני כל תפארת
 ושוד שרפת התורה שפתי וזכרת והיה בלבי כאש בוערת
 בוערת קנאה לצר לבי ייאש
 באמרו הלא כה דברו כאש
 אך הוא אש אוכלה אש ותורתו דומה לאש
 30 והיתה לשרפה מאכולת אש. ^{חטאנו}

Capitel 4.

Gedichte zu besonderen Anlässen und
 Gelegenheiten. Dahin gehört das
 Gedicht auf die zehn Plagen.

אלפצל אלראבע מנה.

מא קאלה רחמה אללה עלי פצול ואחואל
 מכצוצה. פמן דלך קולה עלי עשר מכות.

176.

הוא בורא כל בריאות	הוא אלהי הצבאות	
הוא עושה נפלאות	הוא מראה נוראות	
וענות עם עינו הוזה	אגודתו באמתו מהוזה	
בין פרות בריאות	והושיע שה רוזה	
אלי שלחו למחיה	בחר בציר פליליה	5
והיה הדם לכם לאות	והיאר הפך לדם	
וכנים וערוב ודבר המית מקנים	רעים נוסרו בצפרדעים	
מעונים וגבותם מלאות	ובמכת שחין נגועים	
וברד וארבה השחית יבולם	הסיר מעל ענמים ¹ צלם	
והשכו הרואות	ומאפל גדול סבבו כולם	10
וששו בנים בנפש באו ²	מתו בכורים ומצרים ראו	
יצאו מספרם שש מאות.	וכנעת הקין לאלפים	

¹) Gen. 10, 13. ²) Gen. 46, 26.

177.

אל תכונתך נכספו אנשים
 במ שכינתך ומקומך מבקשים
 רום מעונתך מלאה לאישים
 הוד אמונתך נביאים מפרשים
 מתכונתך חכמו נפשים
 אף אמונתך בקהל קדושים

5

קדושים אשר שמתם	נושאים בארבעתם	כסא יקר נעלה
בינך ובינימו	פרגוד ופנימו	כסו ואין גולה
רצים עלי מעגל	צדק עלי גלגל	מעין אנוש נפלה
הכל תהלתך	מגיד וזולתך	חסר ואתה מלא
מורה לאיש שכלו	כי מהללך לא	יחסר ולא יכלה
אכן קדושתך	יאתה לנחלתך	ובכן ולך תעלה

ובכן ולך תעלה;

אתה אל מסתתר	לך המלכות תאות	
בריאותיך יעידוך	ועינינו רואות	15
רובי חכמות	מבית ומחוץ מלאות	
הלא את מקדם	עשית נוראות	
ממצרים הוצאתה	אבן הראשה תשואות	
ותבטח עמך על פי	הנבואה במראות	

כי כן נכתב	בספר הנבואות	20
כימי צאתך מארץ מצרים	אראנו נפלאות	
ביציאת מצרים	יצאו נחפזים בני אפרים	
כי כן כתוב בחפזון	יצאת מארץ מצרים	
ובביאת הגואל	לארצם בנחת יבואו	
כי כן כתוב כי לא	בחפזון תצאו	25

ביציאת מצרים בקשו להרגם צריהם		
כי כן כתוב וירדפו מצרים אחריהם		
ובביאת הגואל כל גוי יכתוב ירו להיות עמדי		
כי כן כתוב והחזיקו עשרה אנשים בכנף איש יהודי		30
ביציאת מצרים לא נכון לבם בורוע השוף		
כי כן כתוב וימרו על ים בים סוף		
ובביאת הגואל לא ירשעו אך ישמרו החוקים		
כי כן כתוב ועמך כולם צדיקים		

ביציאת מצרים השקית צמאך והאכלת רעביך		
כי כן כתוב ויענך וירעיבך		35
ובביאת הגואל כיונים אל ארובותיהם יראו		
כי כן כתוב לא ירעבו ולא יצמאו		

ביציאת מצרים זנב בן פלגש עדת אל		
כי כן כתוב ויבא עמלק וילחם עם ישראל		
ובביאת הגואל תשבת מלחמה ואין מהרהר למרות		40
כי כן כתוב וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות		

ביציאת מצרים הלכו בישמון ושם כל ערב רב		
כי כן כתוב המוליכך במדבר נחש שרף ועקרב		
ובביאת הגואל ברית עם אבני השרה ושלום בין חיות ינתן		
כי כן כתוב ושעשע יונק על חור פתן		45

- ביציאת מצרים על יד רועה נאמן היו ספורים
כי כן כתוב כשש מאות אלף רגלי הגברים
ובביאת הגואל לא ימנו מרוב ברוב שבים
כי כן כתוב והיה מספר בני ישראל כחול הים
- 50 ביציאת מצרים התנבאו זקנים מכל שבט נאספו
כי כן כתוב ויתנבאו ולא יספו
ובביאת הגואל מקור הנבואה לא יחסר
כי כן כתוב והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר
- 55 ביציאת מצרים עד מלאת ארבעים שנה מלאת עת מהומה
כי כן כתוב עד תם כל הדור אנשי המלחמה
ובביאת הגואל בן מאה לנער כבוד חדיש עמי
כי כן כתוב כימי העיץ ימי עמי
- 60 ביציאת מצרים נגזר על אבותינו שלא יכנסו לארץ
כי כן כתוב אם אתם תבואו אל הארץ
ובביאת הגואל יחיו דגן ויפרחו כגפן עם נביהם
כי כן כתוב וישבו עליה הם ובניהם
- ו"י בהיכל קדשו זכר דבר קדשו
חשף י"י את זרוע קדשו כי נעור ממעון קדשו
ישבו זרע קודש ישתחוו בהר הקדש
65 יקדישו נאדר בקודש בסוד שרפי קדש
ככתוב וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש :.:
- 1) Jes. 52, 10.

178.

- פי טריקה מי כמוך מושיב יחידים ומי דומה לך גומל חסדים.
מי כמוך אלהי ישראל ומי דומה לך מושיע וגואל
אותות אל יומם ולילה לא שובתים
ועל לוחות לבות ימצאו חרותים
מה יקרו אותות מה עצמו מופתים
5 אשר עשה משה לעיני כל ישראל
בהפוך יאור לדם מצרים יבערו
ובצפרדעים וכנים ובערב נוסרו
ומקניהם מתו בדבר או נדברו
- 10 והן אחר לא מת ממקנה ישראל
ריח שחין הבאיש ריח המצרים
ובברד וארבה ובאפלה סגורים
וורה בחשך אור אל לישרים
להודיע כי יש אלהים לישראל
15 מה נכבד היום יום צאת עם נחלה

ולדרוף אחריה יצאו בני עולה
 היא עברה בתוך ים ואויבתה צללה
 או ישיר משה   וכני ישראל
¹ נבערו.

179.

אנכי לא יהיה לך אלהים אחרים על פני
 בין אם תבין בכל מעשה תעמוד בסודי
 הבט כל שח ומתנשא מי זה ילדם
 צורות שמתי סביב כסא בכרוב ואדם
 5 ודמות שור עם דמות אריה הם בנבואה לעדי נאמני
 רדפו הבל אשר עבדו נברא כמוהם
 לבות להם ואיך יודו בלתי אביהם
 אל קנא הוא ולא פחדו ממעשיהם
 שומר מצוה וחוק יהיה הולכים ונוגהים אוהבי דת סיני

180.

או מארץ מצרים בכורי כנתיך
 עלי נשר נשאתיך במדבר מצאתיך
 אנכי יי אלהיך אשר הוצאתיך
 בינו בוערים בעם רודפים אחרי תוהו
 5 אל מי תדמיון עליון עליון אין כמוהו
 אני יי ראשון ואת אחרונים אני הוא
 ראו עתה כי אני הוא אעשה כל אויתי
 ומפעלותי לאותות על מפעלותי שויתי
 אני ידי נטו שמים וכל צבאם צויתי
 10 מלא כבודי הכל באורי אורים נגוהים
 אך מחשבותי עמקו ונבהו על כל נבואה
 אני יי ואין עוד זולתי אין אלהים.

181.

תפלותינו הזכות	אל חי יואל ומנה
ירפא ולא יוסף להכות	ומכתנו הישנה
תעלינה נפשות מחכות	ואל בית כבודו ברננה
להוג את חג הסכות	מדי שנה בשנה
במצרים הראה גאונו	5 בורא הכל ברצונו
זכרת ברית בינו ובינו	ופדה עם וקראו בנו
ופרש למסך עננו	נצרהו כאישון עינו
למקנהו עשה סכות	כרועה אשר ירעה צאנו
גבור שמרי תעודתך	רצון תעטיר כצנת
לב ועשו עבודתך	10 ותסיר מהם מגנת

ליום ותקרא דתך	ויעלו עולות בננינת
השמטה בהג הסכות	בימי קדם במועד שנת
שמחים בקריה נאמנה	היו אבותינו שלמים
ועודם ככפה רעננה	שמנו ובעטו בנעימים
או גלו שבעים שנה	ובזו בהג שבעת ימים
באים מן השבי סכות	ובשובם עשו תמימים
תנענה ובא יום נאה	מתי עתים נהרצות
יעין צר על עם נכאה	יום תופרנה כל עצות
ושלש רגלים נקאה	או נפרה במערצות ¹
וחג שבועות וחג סכות.	20 את פני י"י בהג מצות

¹) Jes. 10, 33.

182.

איש באהיו ידובקו	שבת ויום חג יגשו
צדק ושלום נשקו	חסד ואמת נפגשו
ושביעי לזרע אנשים	או חוד שביעי לאב תמים
גם השביעי בחדשים	גם השביעי בימים
מפי קדוש מקודשים	ושנה שביעית לעולמים
ומצדיקי דת יצדקו	מקדשי קודש יקדשו
שבת ¹ שמינית היא קדש	בסוף שבע שבתות שנים
אדם ובהמה לקדש	גם יום שמיני לבנים
אהר מלאו ימי ² קודש	ובשמיני נקראו כהנים
ובשמיני התחזקו	שבעת ימים ולא משו
לטובים אשר דרכם שמרו	רחבה תורת אל וטובה
ביום השמיני יטהרו	ומצורע זב וזבה
בשמיני יחטאו וכפרו	וחוקת הבית כתובה
ומעבודת שוא רחקו	משרתים האמת דרשו
אלהים יהיו לעטרת	מרודים החפצים קרבת
בגלותם כל משמרת	כי שמרו כבן כבת
גם יום שמיני חג עצרת	הוא יום שביעי ושבת
יתענגו גם ישחקו.	ששון ושמחה ילבשו

¹ שנה. ² די.

183.

וזן אל בוראי ראשית הכל מלי	
אתעורר ואשורר יום גילי	
גילי רב יום יערב חוד קולי	
קולי רם כי הורם גם דגלי	
דגלי על כל פעל לי אלי	
אלי זה שאחזה ממולי	5
משאלי היה לי	ממולו משאלי
הציבו לשוב בו	לי טובו הציבו

בו שמה בו צמה ציין נזרי
 נזרי נא כי אהנה דת צורי
 צורי בא כי נכבה נר צרי 10
 צרים במוסר מעירי
 עירי שב עיר נושב ודבירי
 ודבירי כדברי כדברי צר צורי
 צירי רד כל חרד ככ חרד יזמו רד
 רד גאה אך נכאה ראש הרים 15

184.

מלחמה ערוכה	[בין שבת ומועד	
זה אומר ככה	זה אומר ככה	
אל קרא בשמי	אמר יום שביעי	
ומי כמוני מי	ובשמו ברכני	
יום עונג לעמי	לכד אני מכובד	5
אני האות בעצמי	ובין אל ובין בניו	
לחם הפנים ביומי	ומערכת	
או מועד עמי	בחתהבר חודש	
ראשון בברכה	אני אהיה תמיד	
אני סוד היהודים	אמר חג המצות	10
רבים ונכבדים	ובי נעשו מופתים	
בי זרע יודים	עדי יצאו הפשים	
ובמיני מגדים	בזהב ובכסף	
גם כל המועדים	וכל השבתות	
צאת מבית עבדים	כולם הם זכר	15
מה ראו על ככא	לזכור בהם	
אני קדוש תחלה	ויום השביעי השיב	
היה יום גאולה	ואם חג המצות	
הלכו סגולה	בחפזון בדרך	
אל סודו גלה	ובלחם משנה	20
ביומי הנפלא	ולא הבאיש המן	
אלהים בי בלה	ושמים וארץ	
תשבת המלאכה	והודיע למה	
לי ליל שמורים	אמר חג המצות	
לכל בתי עברים	ולי בו שה תמים	25
שנים לא יתרים	וקרבן השבת	
עם שבעה שעירים	ולי המשה כבשים	
וכפלים פרים	גם שבעה אילים	
שבעה נבחרים	וימי ימי שמחה	

30	ובליל פסח	ארבע כוסות ברכה
	בכך יום השבת	בחרי אף ענה
	ספר חג המצות	כבשיו בשנה
	ויותר ממאה	כבשים לי למנה
	ובשנת העבור	אוסף עוד שמונה
35	ובי כל שבת	תתחדש רגנה
	ומנוחה ועונג	כבוד בי נתונה
	והחג לא יבוא	עד עת מזומנה
	ויקן לראותו	מדי שנה בשנה
	ותחלת שנה	כמה ממושכה
40	ראש חודש צועק	שמעו נאמנים
	ביום שבת אריב	בדברים נכונים
	וישפטו בינינו	משפטי עשרונים
	אם לשבת מאה	לי יותר שמונים
	לבד משנים עשר	ביום אחד נתונים
45	יום מקרא קדש	ראשון לשנים
	יום זכרון התרועה	זכר למלאכה
	חג השבועות	קרא לחכמים
	את יום השבת	שביעי לימים
	אנכי שביעי	לשבועים שלמים
50	וארבעה עשר	כבשים לי תמימים
	ושני שעירים	ושני כבשים שלמים
	ושלשה פרים	וכן אילים רשומים
	ובי נתנה תורה	מראש נסוכה.
	מענה זה ענה	יום הכפורים
55	אני יום לשנה	ולוי שנים פרים
	ושנים אילים	ושלשה שעירים
	ולוי שבעה כבשים	תמימים ונבהרים
	וישורון מכל	עון בי טהורים
	גם מאכל ומשתה	בי תמה אסורים
60	ונעילת סנדל	ורחיצה וסיכה
	דבר חג סכות	אני גדול בדעים]
	כי יש לי כבשים	שמונה הם ותשעים
	עם שבעה שעירים	גם פרים שבעים
	וארבעה עשר	אילים הם קבועים
65	ומרוב עשורוני	יתמהו השומעים
	שלש מאות וששה	ושלשים ידועים
	ולוי מצות סוכה	ולולב כהלכה
	תשובות השבת	מה ישרו בעיני
	ודברי המועדים	ערבים לרעיוני

55 ואחישה לשאול חכמי ונבוני
 והנה ממרום קול שמעו אוני
 למה יריבו מועדי וזמני
 כי כלם קדושים ובתוכם אדוני
 אשריהם ואשרי עם שלו נכה.

185.

Beschreibung einer Seefahrt. וקאל יצף אלכחר ורכובה פיה.

	וזן אל בוראי		
אל אלי	אף אכף	אפרוש כף	
בצר לי	מנדלי	הוא חילי	
שהפליא	על גדלו	אקוד לו	
ים רגלי	מטה תוך	בדבר תוך	
רוי לי	רוי לי	ואמר רוי לי	5
קולי	וישמע מהיכלו		
אמרתי נגזרתי		בין ימים עברתי	
משביח שאון ימים		אמר צור עולמים	
השלכתי	מנגד	ביום בוגד	
דרשתי	ולמוקשי	את נפשי	10
נחמתי	יום נכרי	ובשורי	
חשבתי	זה נאמן	וים בזמן	
נרדמתי	על פני	וביגוני	
עברתי	כמדוינה	ובספינה	
נטשתי	את ביתי	עובתי	15
גר אנכי עמך		מה לך ים תבהיל מך	
מה זה רוחך סרה		למה אפך חרה	
הומיה	בלבבי	רוחי בי	
מה היה	אל תאמר	וים אמר	
תושיה	ובקרבי	הלדרוך בי	20
אין מחיה	רוח עין (?)	וליועץ	
בשאייה	הן נמלח	וכל מלח	
רב בניה	רב חבל	ורב חובל	
ואניה	תאניה	והאניה	
כי אתה בא אלי		אל נא תלון עלי	25
ותבא בי רוח		ואני איך אנוח	
בטחוני	כי קיים	החרש ים	
צור קוני	הן יגער	ובצער	
ברצוני	או לכתי	ואין שבתי	
צוני	בך לבוא	ובכתבו	30
אל אוני	קץ השית	ובראשית	

	גם קצים	נחרצים	מי יניא
	בהכינו	שמים	שם אני
	סודו איך אביננו		ואסתר ממנו
35	בירו ים וחרבה		ואני אנה אני בא
	משיב לי	ים כבלי	לב שחת
	ובאונך	וזדונך	הרכת
	ואת עצור	ובאף צור	נטרת
	זכור דגים	תענוגים	אכלת
40	בלי שכל	תאכל	גם אתה
	איש חמדה	קח מדה	מדרת
	הלא ידעת		אם לא שמעת
	עין אל על מפעלו		גמול ירו ישיב לו
	בראשך דמך יהיה		מת אתה ולא תחיה
45	אל נאה	תראה	נאותך
	פדה ונאה ²	הנלאה	בחסרתך
	הופיעה	והושיעה	בן אמתך
	השואל	לצאת אל	אדמתך
	אעבדך	גם אודך	בעדתך
50	לדור	ודור אודיע	אמונתך
	אניד זאת בכל מהלך		ואשלם תודות לך
	אשירה ברנני		ישועתה ליי ¹ .
	² ונהה?		¹ Ps. 72, 14

186.

וקאל איצא פי וישע

יום נושעו גאולים מיד מתגאל
 אז ישיר משה ובני ישראל
 אז ישיר שירה לדור ודור ידועה
 על מצולה לשנים עשר היא קרועה
 ועל מרכבת צר אשר בתוכה טבועה
 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה
 בראשית כל עשה שלום במרומו
 והארץ חלק חלקים ליקומו
 בידו לבותם ומי יעצר שמו
 10 יי איש מלחמה יי שמו
 רגע גלי ים עדי דמם דכים
 וברית אדון עולם לבנימו קים
 ראו רודפמו ויאמרו אים
 מרכבות פרעה וחילו ירה בים
 15 השקונו מצרים כוסות תרעלות
 להכרית כל עולל להתעולל עלילות

שפטם כמעשיהם אל עושה גדולות
 תהמת יכסימו ידרו במצולת
 ממשלתך אלהים מלאה כל רוח
 וכל נאה ילך לפניך שחוח
 ואנה מידך יוכל לברוח
 ימינך יי נאדרי בכח.

20

187.

In derselben Art. ולה פי אלמעני
 מעשה אלהים על גדולתו עד יי ימלוך לעולם ועד

אין לגדלך קין וכל אנוש זה יבן
 וכל גוי באין ועמך נקרא בן
 בגדול זרועך ידמו כאבן
 ויהי קפחד אדום ומואב רועד
 באת להראות שם גדולתך
 תביא אמונים בית תפלתך
 ותשעמו בהר נחלתך
 כי את סועד כל לשמך צועד
 רב פעלך ונעלם סודך
 במכון שבתך תעמיד הודך
 מקדש יי כוננו ירך
 ולחטידיך שם תועד
 מעונה שמך ועל מעונת עליון

5

10

188.

איך תחשה ערן ותענני
 לא אנועה ופיך תפתח בנגאי או שבה
 נוספת וצוף בפיך ממולחים
 מעשה אלהים לא מרוקחים
 וריח באפך כתפוחים
 חביבי אן אכלת אלתפאָה קם אעמל לי אח

5

189.

זון אל נשגב בחורו
 צורה החיתני איך מותי בשלה
 צורת ראש אהבים להט עם כרובים על ערן נציבים
 ככה רחקתני עיני מקרב לה
 נמאס לא מאסתיו מה אעש אהבתיו
 כשמש להטתני אור עיני בהלה
 תוסיף אהבתו בי עת גערתו הנע לי שפתו
 היא היא העלתני בעלת אוב ענו לה
 על צורת לבנה איך תשכון עננה רמו לי וענה
 שמש שופתני ואחסה בצלה

5

תקיפו וטובו על כי אל אהבו בת קול תענה בו
יא צניר יא אבני ואיש יחבך אללה.

190.

קרבי בלבי אשר כים יהמיו	איך ישליו	
רעי קחו נא בידי		
יבער כמו אש כנדי		
על נוד צבי חן ידידי		
עיני כטל יזלו ולא ידמיו	מר יבכיו	5
מטע אהבים ועופר		
בו נקבצו חן ושפר		
נפשי פדות לו וכופר		
כל מהללי ולא יכליו	בו ירביו	10
צרור מור ומבחר עפרים		
זכרו כנרד וכפרים		
יודעיו מכל עברים		
למצוא לצירים צרי בעת יחליו	לו יאתיו	
מה נפלאתה אהבתו		
לי עת ראותי דמותו		15
הודו כשמש בצאתו		
יורדי שאול תארו ויפיו חיו	לו יחוויו	
אט בנפשי ליעלה		
תהמה בקול מר כי עלה		
לדודה אשר נד וגלה		20
ארד ביגון שאולה		

נאר כפרי כס בבראיו אשת אלהביב אשבאר בורי למרדיו.

191.

משרה יאבקו	מנרוד אמון בחיק	
ולכנתם אלסבק	עמי תלאות	
	נדד ושבעה נדודים עיני אחריו	
	גם בכתה מבכות מפקד ימי זהריו	
	שמש לרואיו וכן שמש למשחריו	5
פירוד ינתקו	הה לבב עוב בצוק	
אלטיר יכפק	חוטיו ומתל גאנח	
	די לי בצבאות זמן ממד אשר פשטו	
	בוז כבודי ודין עול בי שפטו	
	אל תאמן בו ותהפוכיו ולא שקטו	10

15 אך לך יום יהליק מליו גרא פיגר
 לשון ואם מתקן סחמא בה תרשק
 אבן יצחק גביר עמו ואות הזמן
 יתר להכמות תקועות מקום נאמן
 שבו מרורים אשר אשבע מתוקים כמן
 20 יום אשר כזב אפיק צדק ואם נעתקו
 מימי ויבשו פקד אצחי בה יפהק
 דגל חסדים מאסף את לכל מהנות
 חכמה ושכל ובין ובקרבך שוכנות
 כי מנעורים לך נושאות כמו אומנות
 25 אל תהיו יונעים לריק שרים והתאפקו
 הדא אלדי עאלם אלעלא בה ישרק
 אפדה בנפשי צבית חן אשר אורה
 יום שוב דלתים אשר היא שלחה נערה
 ריקם ולא מצאה ציד אשר שברה
 30 אלגול שק אלהריק ואלסלאלק תרהק
 מא חוני אלא הריר אדא לס ילחק.

¹) Sind sie Dir Stützen gleich Pfeilern.

192.

וקאל פי ברוך בן גו
 וון אשודך הר העברים. (?) -----
 5 בעלי ריבי שעו נא ממריבה ותלונה
 כי נדוד דודי שמני מבלי לבב ובינה
 רחמו אנוש נכאה וחמלו על מעצבו
 קל וכמעט כעוף יראה מחלי המס לבבו
 דל עדי כי לא יראה מיגון שיבה זרקה בו
 10 כי פרידתו הלבונה שיערה עד לא הזקינה
 ותצוה על אישוני להיות מואם בשינה
 ועלי כל זאת לא ימים יהיו משלומים אתי
 ארכבה מדבר וימים לחוותו טרם מותי
 ופני צרים וקמים יפלו מחמרם אותי
 15 לו יהי אבר כיונה לי אענפה ואשכונה
 עד אשר אשימה עיני על צבי מחפיר לבנה
 כלתה נפשי לריע נעמו למאד שבחיו
 נאמן הדל הרע מתקו דודיו לאחיו
 אך לבבי יקרע עת זכור מנעמי שיריו
 20 יום אשר נסע ופנה תחנה עליו עגנה
 הה לפירוד הנחילני נחלת יגון ומגנה
 דוד ידעתיו מלפנים חק אהבים לא ישנה

זה שמו כי לא אכנה	נחמד ברוך מבנים
אהבתי בו והנה	יקרה לי מפנינים
מיקר ארץ והונה	25 לי לקחתיהו למנה
הוא בלי ערך ותמונה	כי באחד מאין שני
וחסדיו יודון פיות	אל אשר גשא ונעלם
וכקדם יחד להיות	שובבה בנים לגבולם
וכשנים קדמוניות	עד לשורר כימי עולם
ואיש יקול אלנאם פינא	30 ובלונא ואבתינא
נגעל אלשך יקינא.	קום בנא יא גור עיני

193.

ימים ולילות	מה לי ולתנאות
הודי לבלות	באו במשואות
החל וכלות	ויתנוני אות
נצה וישיקו בי אש וחתו	אותי לבדי יגו ויחתו
ישק עלי פי	5 אחר אשר הודם
אכה בקצפי	קדם וסוד פידם
אחזו בערפי	והיום ידי שודם

194.

מכל עמל נפשי	אם הנרוד חלקי
צריי בתירושי	אשמח ב... כי
לעד ולא אשי	לא אשכחה חשקי
כוסי לבד אישמור לידעיה	תמיד בשיר מזמור
לך להתנאל	5 כה תאמרו ליוסף מה לך להתנאל
הן חסדך שואל	ברמי דוה לבב
מי יהיה גואל	מה את מכרתהו מי
כי כך צרי . . . יה	הואל גהה מזור
רואות וצופיות	עיני שפת שני
בנוי לתלפיות	10 צואר כמגדל עוז
זהב במשכיות	תלוי כתפוחי
בראו לאור ולמחיה	כל אורחו נאור כי צור
אחסה ואתלונן	מגדל יקר לי בו
כשמש בעין רענן	פניו בעד לחיו
גיים והתחנן	15 להיות לעד ולאות
שם אהבה אנמור לי יהיה	החיא ערוגת מור

195.

	וון על אהבתך אשתה גביעי	
	לקרוא בשם נקוב שרים כחוללים	הודות עלי נבל ומשוך ביובלים
	שם איש חמדות	יתהללו שומעי
	רוח להודות	עדי ידעו תועי
	ספר וחידות	ויחפשו יודע
	נגלים וגפלים	כל נכברי תבל
	ראשון ומשלים	נמצא שמו כתוב
	במלוך שלמה	שמחו מתי מוסר
	ישאל שלומו	כל שר וכל טפסר
	לדרוש מקומו	הוק הוא לכל בשר
	פניו מחלים	עם כל ועם כבל
	עצרו במלים	ערב וכוש ולוב
	נהרו חכמים	אל נהרי טובו
	כוכבי מרומים	עד כי יקנאו בו
	אותות עצומים	פיהו ומכתבו
	מסעד לנופלים	שמחה למתאבל
	ברך לכושלים	לכב לאיש נבוב
	מופת בחלדו	אל נתנהו
	יעמוד לנגדו	מי ואי זה הוא
	ושמו לברו	אל מי אדמהו
	מחלינו מחולים	מרפא לכל חבל
	ידיו לדלים	בתיו מלאים טוב
	נביא והובר	יתחברו יחד
	מלאך וחבר	ובסוד זבול יחד
	קדוש מדבר	ואשמעה אחר
	אטלע נסלם	אי כוכב אלא קבאל
	בן אלמעלם.	עלי אבו יעקוב

5

10

15

20

25

196.

	וקאל פי רי יוסף בן עמראן	
	וון אל אחר ואין זר אתו.	
	אי שירת ענבים	אי ישן מחדש נילים
	בלתי דם ענבים	כל דם נאסר לאצילים
	בוא ושכון קרבים	לא יוכלון שאתך כלים
	ברוך שעמך	הנם חול עדי תקדישם
	נועם זועמך	בן רכב לנפשו אשם
	מכות לב אנושות	הביאו צרי אדום
	מרפא הנפשות	ויחי עוד והיה גאל
	חכמות עם קדושות	הם חכמי בני ישראל

5

יהמו רחמיך	עד אלך ואנה אבקשם
מסות נעמך	10 עלי אל והוד הלבישם
ומי הוא רב פעלים	בקשתי בקצוי תבל
וזה נושא משלים	זה חושב וזה שר נבל
לך יוסף הבלים	מחכמות לכולם חבל
כי אל חכמך	יערוף לקחך כנשם
יקום נאמך	15 והשואל בטובו לשם
צורך יצרך	תפארת שמך רבה
בגך אחרוך	נר מערב אשר לא יכבה
ארץ תעורך	בברית עמך שחק בא
כי מתקוממך	ימים לעבדים כנשם
עד תום לוחמך	20 יכחשו לך ותבישם
על קוצר תפלה	גלאה פי ולך התודה
מה] תכיל מגלה	כי ים [דעתך אין מדה
תורה עם גדולה	ולך יאתה כל חמדה
מאב [קדמך]	כי כבוד והוד תירשם
שלמה [משמך].	כן ייטיב אלהים את שם

אלפצל אל סארס מנה. Capitel 6.

197.

אם לא תדעי נפשי אחריתך.

198.

אתן לסועלי	אמרו בני אלהים במה
לבני שאול ולי	צדק ואם אני מכם מה
	ביני נות אמנות כי שוא הלד ויושביו
	וברון ומחמדים מוקשיו יציב לאוהביו
	אם תרבקו באל וקדושיו למאוס בעוזביו
	5 האחוי בסולם חכמה
תרדי ותעלי	ממך ובך באר למזומה
תדלי באין דלי	ראשית היות יסורך צורך ותכספי אלי
	פועל ולעשות כל צורך לך נתכנו כלי
	10 גך והן קחי לך דרך בה תעלי אלי
עושות באין כלי	צורות אמת כלי גו המה
כל יש כלי כלי	אולם יהשבו כי שמה
	התאורו כלולה כולך לשמור ולעבוד

תן תענוג אשר נתן לך בו תחוי כבוד
 האל ומאסי נו יושלך כבוד וכאבוד
 15 עצמו ושב בשרו רמה
 אבל תכלכלי
 אם אין ביד סעיף אשמה
 רני וצהלי
 מעון אשר בידו רוחי אליו אשברה
 הוא יעצור² וידע שיחי אם לא אדברה
 אתאורה כפי כל כחי יום יום אעוררה
 20 כי אעבור נתיבי ערמה
 שלום באהלי צורי וגואלי.
 יהיה ולי יצוה עצמה
 1ג¹ ג"א יחקור: Am Rande 2)

199.

אם תאהב דרך אמת ללמוד
 לא תחמד
 בית רעך לא תחמוד עמי
 אל יתעך יצר ושוב עמי
 אודיעך סוד אחרית כי מי
 5 יושיעך יום ממך כל דוד
 ירחיק נרוד
 רב לך אמול לבב ומה אתה
 הנה תמול' באתה ולא בנתה
 תחטא למול יוצרך ולא שבתה
 אם כנמול אל חיק אנוש ימור מי יעמוד
 10 מתוך עני או הון עשה חפצי
 כי הנני חסדי לך אמציא
 והלא אני דינך לאור אוציא
 שים נא בני כבוד לאל כבוד ושמו עבוד

200.

ככל יצורי אברו
 חטאות נעורי עמדו
 אן אברחה מחטאי
 אסתתרה מרואי
 5 אתוכחה עם בוראי
 מה אעשה יום ירדו
 אף כי בעת יפקרו
 ביני ובינות יצרי
 דברי מריבות ומרי
 על רחקן מיוצרי
 10 עתי עבוד יפרדו
 עת תאוה יצמדו
 כלו בהכל שני
 ענו בפני
 אל פי שאול עליוני
 עלי עוני
 לי כה וכה חשבוני
 כל רעיוני

משען לבבי על מי
כי מעשים אין עמי
אשיב כפי תעצומי

15

אל אל ועוד יוסרו על רחמיו בנינו
תמיד קרבם יודו את שם יי.

Capitel 7.

אלפצל אלסאבע מנה.

Todtenklagen, Enkomien und Nä-
nien. Von der ewigen Belohnung
und Bestrafung. Dazu gehört eine
Einleitung, eine Erweckung der Sorg-
losigkeit aus dem Thorheitsschlummer:

פי אלחאבין ואלנדב ואלרתא ודכר
אלמויל ואלעקבי. פמן דלך פתיחה ועטיה
תנבה אלגפל מן סנה אלגהל.

201.

י"י	צדיק אתה	נחיה או ננעה	ביום טובה ויום רעה	אמונתך נודעה
י"י	על מה עשה	ואיך ישאל הנוצר	ומי זה כח עצר	באמת יד כל תקצר
י"י	כל אשר חפץ	או מי יוכל להפר	ואיך יוחק בספר	נאותו מי יספר
י"י	תעשה מרום לעולם	רצונך ואתה מרום לעולם	החיתה והמתה	דת לאדם שתה
י"י	להתיצב על	ויבואו בני אלים	ברוחך יורדים ועולים	התרוצצו הגלילים
י"י	אכן יש	ודבר אמת יגידו	שכם אחר יעידו	והם ואשר ילדו
י"י	עושה כלם	ושפלים ועליונים	ברוח פיו נאמנים	זרועות עולם לפנים
י"י	ומהיכלו עשות היצוא	ומתחת שמי	במסגרת אופן הובאו	חיילים בארץ נבראו
י"י	כל אשר עתיד להיות היפלא	מידע האותיות	ידע האותיות	טפחה ימינו עליות
י"י	ומה יועיל התחבאו	ובוחן לבות	ומה יועיל התחבאו	מלאו
י"י	ומשם הפיצם	המתפרדים לברם	המתפרדים לברם	הדבקים
י"י	נראה אתה	כי עין בעין	כי עין בעין	נראה אתה
י"י	ימלל גבורות	וכי האדם לבדו	ימלל גבורות	וכי האדם לבדו
י"י	מלא ברכת	וערך שלחן לפניו	וערך שלחן לפניו	מלא ברכת
י"י	כי אתה	והאונים שמעו	והאונים שמעו	כי אתה
י"י	תמיד יגדל	וקמו אחרים ואמרו	וקמו אחרים ואמרו	תמיד יגדל
י"י	על פי	שמת לשונות לפרוש להם	שמת לשונות לפרוש להם	על פי
י"י	מלא אחרי	תאות נפשו חסר	תאות נפשו חסר	מלא אחרי
י"י	ורחום	ואל ישען לאמר	ואל ישען לאמר	ורחום
י"י	לפני שחת	יכונן ויבנה	יכונן ויבנה	לפני שחת
י"י	אף	וישוב מחטאתו	וישוב מחטאתו	אף
י"י	לוי	נפשו בחייו יכרך	נפשו בחייו יכרך	ברוך הוא
י"י	בנועם	והלך לפניו צדקו	והלך לפניו צדקו	לחזות בנועם
י"י	מלאך	ולהעלות נשמתו	ולהעלות נשמתו	חונה מלאך
י"י	אל	והשובבים יזכרו	והשובבים יזכרו	וישובו אל
י"י	ביו	אין אלוה בלעדיו	אין אלוה בלעדיו	אין קדוש

ראש?

202.

Ein Eingangsgedicht, in dem die Buchstaben seines Namens nicht wie sonst bei ihm an den Spitzen der Strophen stehen.

ולה פתיחה לם יתבת אחרף אסמה
אוایل אביאת מנהא כעארתה.

ורעים ואצילים
להיות עתידים ליום
בקול צרה כמבכירה
אתם נצבים היום
גדולי אצילי ושרי
עדים אתם היום
והרבו תמיד יללה
בנשף בערב יום
ועליה לבניכם
אשר לא ידעו היום
וכתוב ימצאנו
פה עמנו היום
מיום אשר הוצבתם
היום כולכם היום
ובטחו בתום וכיושר
לבכו פנה היום
בבטחו ובהתהללו
תדע מה ילד יום
ביום מחר כעת היה
פוך ירו כל היום
יצרו והשיאחו
ויאמר הן עוד היום
עדי ידכה ישוח
הנה נא רפה היום
וחלפו בהכל שנותיו
יבעתוהו כמרירי יום
בלבם בהטאים
ביראת יי כל היום
בכל מושב וכל מעמד
מנעוריו עד היום
הגבר הוקם על
האדמה עד היום
בכל ארץ שמו הטוב
יום המות מיום
מעשות רע וזחל
חסד אל כל היום

האספו משכילים
וקטנים וגדולים
הזה לבנות במרה
אליכם אישים אקרא
5 האזינו אל דברי
כי על יושר אמרי
והמירו גילה בגולה
באישון לילה ואפלה
ושאו קינה בניכם
10 ספרו ולניניכם
והוק זה אנידנו
דוד בא אשר איננו
כי לעת הוקחתם
ושם תלכו ואם אתם
15 לכן מאסו בעושר
וישוב אל האל אשר
ואוי לאדם ואוי לו
ביום מחר ואיכה לא
ויתעו הזמן תעיה
20 וכל רגע ישוב יה-
ואוי לאשר הניאחו
ולבשת הביאחו
גדול מצוא מנוח
ויאמר קום לברוח
25 ואבדו עשתנותיו
ופשעיו וחטאותיו
אשרי אשר אין מקנאים
ומרגזי אל כי אם
כפלוגי הנחמד
30 אשר דרכי אל למד
שפל ברך ישר מפעל
תם מיום היותו על
פרח כמו גן רטוב
טוב שם משמן טוב
35 אשרי חלקו נוחל
וירא שמים מיחל

גורה להבעית האל ³	אוי כי נגורה מאל
היום להפקד	והיתה זאת בישראל
וקרין משמי ערין	ועליו נגזר הרין
כיום אחרת	40 ונפשו השלך אל ארין
ומיודעיו ואוהביו	התקבצו כל קרוביו
הילילו הה ליום	ונגדו לו כל סביביו
אוי כי בא עת אידו	אוייה על מפקרו
יקבוחו אוררי יום	יקולל יום פירודו
ואם יש פיד כמו פידו	45 הנמצא איד כמו אידו
אשר יאמר היום	ואם מספד כמספרו
זה לזה לפקרו שחים	ורעים ואוהבים ואחים
אנחנו פה היום	נאנקים נאנחים
כי לא נוכל נחכה	עליך כף נכה
את אבינו היום	50 ראותך ובכה נבכה
בכו על יום פקדתי	כל אנשי אחותי
העידותי בכם היום	ואל תשכחו אהבתי
ואבל כבנות יענה	מה אאריך עשות קינה
מה נכבד היום	55 ואצדיק דין אמונה
על רעה ועל טובה	עם אל עזבה משובה
ברוך יי יום יום	אמרו כרוח נדיבה
עוזב מעשה תעתועים	הנה מה טוב ומה נעים
אלהים עשה היום	ואשרי האנוש עם
יעמיד מליין בצרו	60 אל מכיר מעבדו
כי האמירך היום	ויאמר לו ואדו-

¹) Für eine Frist. ²) Ob hier ein Name eingesetzt werden soll? ³) = האלה.

203.

ועיני בבכי זכה	תוחלתי נכובה	
יגוני יענה חבה	וכל אזיל אני דמעה	
מדורת אש ולהבה	אשר שלח בעצמותי	
לעת מוצא ועת מובא	לאב יצעק כמעצבה	
אנה אני בא	הילד איננו ואני	5
ודבק לחכי לשוני	לקראי נחר גרוני	
בשבור זרוע ימיני	ואין שלום בעצמי	
ונלקח מחמד עיני	ונותרתי בלי בבהי	
ולבי על יקוד יצלה	כבדי כעשן תכלה	
ונפשי אל בני תכלה	ואין אשקוט ואין אשלה	10
ארוכה לו ואין מעלה	אשר אצתי לבקש נא	
ועיני שלחה יבלי	ועצמי כרקב תבלה	
אוי היתה לחרבה.	בכי ולו מתהום תכלה ²	

¹) Ohne Augapfel.

² תרלה?

204.

נשמה	בעוד יש בו	מקול הקורא	אשרי האיש ירא
אל הארמה	בשובו	ילך ולא ישוב	במה איש חשוב
נשמה	בעוד יש בו	ויגבה לבו	רוחו נוססה בו
אל הארמה	בשובו	ופתאום ישבר	הולך לקבר
נשמה	בעוד יש בו	כמלאך האלהים	מהלכיו נבוהים
אל הארמה	בשובו	להכל דמה	במותו ככהמה
נשמה	בעוד יש בו	טהור בעיניו	רוחץ את פניו
אל הארמה	בשובו	וטמאתו עליו	מי יגש אליו
נשמה	בעוד יש בו	בשמהח ובשירים	אתמול קול הרים
אל הארמה	בשובו	קינים והגה	יודעו בו יהנה
נשמה	בעוד יש בו	ושמן רוקה	רודף טוב ריח
אל הארמה	בשובו	וירום תולעים	בלוייו נקרעים
נשמה	בעוד יש בו	ירכה כבוד ביתו	נמשכה מכתו
אל הארמה	בשובו	ואין בידו מאומה	עברו ימי מהומה
נשמה	בעוד יש בו	ולשון מדברת	זרוע תפארת
אל הארמה	בשובו	ולשונו תמק	רד אל בור עמק
נשמה	בעוד יש בו	יראה בעיניו	הוד והדר לפניו
אל הארמה	בשובו	וחשכו הרואות	נפל למשואות
נשמה	בעוד יש בו	ומעשה תעתועים	חמד סוד רעים
אל הארמה	בשובו	כי הכל הכל	מה יבקש בתכל
נשמה	בעוד יש בו	ויגיד תהלתך	חסוכבו מלתך
אל הארמה.	בשובו	אך את נפשו שמור	ועל עצמו תגמור

205.

כי אל ממך רחק	אבי הבן קרב לספור
אהבת את יצחק	את בנך יחידך אשר
	אני הגבר ראה שבר ומשושו נלה
	הה שקרתי פרי בטני ועל לבי לא עלה
	כי השבתי לעת זקנה היותו לרוח והצלה
	אך לריק יגעתי וילדתי לבהלה
וינוע וימת יצחק	כי איך ישמה לבי
	בכה אבכה בכל רגע ואשא נהי נהיה
	בזכרו זה שלש שנים מותו בארץ נכריה
	ושאתו ממקום למקום ונפשי עליו הומיה
	עד שהבאתיו אל ביתי לילה ויומם בוכיה
ואלה תולדות יצחק	כמה תלאות מצאוני
	רעי הרפה ממני אם תנחמני תניעני
	מחלת נפשי אל תזכור ושמו אל תשמיעני

נחלתי אשר נשארה לי כבה זמן ואם ירועני 15
 שממות עולם השמני ויקה מחמד עיני
 כלה שארי ולבכי כאשר כלה יצחק
 מעון אשר הכל בידו וחפצו עושה בכל יצוריו
 דבר עלי לב אב נכאב ירא שמך מנעוריו
 רוח תנחומים עורר עליו ויעבור בין בתריו 20
 הורה חמודו יראתך ללכת בדרך הוריו
 עורנו נער אותה הוכחת לעבדך ליצחק.

Capitel 8.

Straf- und Bussgedichte für die zehn Busstage, so die Tochecha über die fünf Bücher Moses, in der die Strophen mit den Anfängen der Wochenabschnitte beginnen und je eine Strophe einleitend den Zweck jedes pentateuchischen Buches angiebt.

אלפצל אלתאמן מנה.

פי מא קאלה מן אלתוכחות ואלסליחות
 לעשרת ימי תשובה. מן דלך תוכחה
 תאדי בהא אספאר אלתורה ונעל פי
 אואיל אביאתהא מבאדי אלפרשיות וביתא
 ביתא מקדמה עלי גרין כל ספר.

206.

הוכרתי מרי שיהי	אוכחה בפי רוחי	ספר
וסוף אחריתך שורה	* עורה כבודי עורה	בראשית
בך ואתה כבהמה	בראשית בוא הנשמה	
ולכך בו כבן עלומים	* והן באת בימים	
ותיגע למענם הרבה	5 אלה בנים תרבה	
אשר אין בו פדיום	* היועילוך ביום פיר יום	
מה ירע ליצר	ויאמר היצר	
והרע ישוב אליו	* בצות איש מעגליו	
עד לא שמת בחובך	וירא סוד לבך	
ואיך נחבאת לשוא	* 10 לאלהים וקרשיו	
לפחי רעיוניך	ויהיו עיניך	
ולבדת נפשך	* והצבת מוקשיך	
עמך יחד אברו	ואלה בני דור נוסרו	
ולבדך נשארת	* ואיך בם לא נוסרת	
אש תאות מחשבתך	15 ויצא מתחתך	
וחמסו עליך	* ותלהט שכלך	
בגויתך לצירים	* וישלה אל צירים	
יהי חטא ממך מוסר	* אולי בעבור מוסר	
עון מריך הרב	וישב במארב	
ומעשיך אל תשכה	20 ועם נפשך התוכה	
לענות מאנת	ויהי כי זקנת	
ומצור יחוק מצחק	ויום יום יהלש כחך	

לשכון בניה צלמות
 לאמר כי רחוק הוא
 כי צפנך אל בסכה
 לאור באור החיים.
 בלבבי אישיחה
 ולך לא הקשבת
 ערוכות בשפתך
 על לב לא תעלמו
 חוק תאוה לא תגרע
 כי מות תמות מחר
 יום יום בשרי יכל
 וחיי נצה אדרשה
 ובין כה אוהו דרכו
 ופעמים שובבת
 אלהיך בצדקתך
 כי היתה הרוחה
 מעט תחטא כמשנאים
 והכל ברחמיו יכסה
 לדור הבא גם לך
 הלא כמוני תהיו
 ואמת לא נוצרת
 עד תדע צור ילדך
 בהר סיני אל להורים
 ואתה מבני בניהם
 ציר נאמן באחריתו
 ואת בנריתו כמוהם
 הגם עמך כתובים
 ותיטב אחריתך.
 הבינני מה שיחי
 עד אשר אדע גוהי
 הדורות ואיך תדרוש
 והכל מעשה ידיו
 בדברו כי יכול
 והוא מבין ארחך
 כי עצתו אחת היא
 וסוד מדרכי השך
 שם והכדיל בין מים
 עד אשר תשמע בקולו

ויגש המות
 ולבך יחשוב תוהו
 25 ויהי לבך עד כה
 רויץ לעברו כצביים
 את רוחי אוכיחה
 ראה מוכיחך אתה
 * ואלה תוכחותיך
 30 בפוך אם תזכרמו
 וידבר יצר רע
 * בתענוגי יומך בחר
 ויאמר השכל
 * חיי רגע אנרשה
 * ויהי לבך בין כה
 35 פעם לאל שבת
 * וישמע תפלתך
 * ונפשך חסרו שכחה
 * ואלה חסדיך אם
 40 וחטא וכל צורך תעשה
 * וידבר דור הולך
 * הלעולמים תחיו
 * ואתה לא נוסרת
 * כי אם להבין סודך
 45 וידבר מישרים
 * ורתו קבלו עליהם
 * ויקהל כל ערתו
 * וכרת ברית עמהם
 * אלה חוקים טובים
 50 יישרו אורחותיך
 * בצרתך. רב ל.
 אני בהפשי את רוחי
 * אתוכחה כפי רוחי
 * ויקרא אל מראש
 * טובות מבלעדי
 55 וידבר ונגעשה כל
 * ומכתו כחך
 * ויהי אור באמרו יהי
 * אל אורו המשך
 * וידבר ושמים
 60 למים והכדילך לו

ספר שמות

ספר ויקרא

ארץ רק פרי עשתה
 ומנהו פריך נמצא
 ושמים על משמרות
 ויהי לך לאור עולם
 ודגים וחיה טהורה
 כן שויתי מחוללך
 להתם אנוש בדרכיו
 והיה תמים עמו
 מצותיו להעמידם
 ונרשם מנהו חדרו
 תהי הפשי כמלך
 תהיה עבר עבדים.

וידבר ולא מרתה
 * והחכימך דבר מליצה
 וידבר יהי מאורות
 * הסכן עמו ושלם
 65 * וידבר ועוף ברא
 * לשרתך ולהאכילך
 * ויאמר למלאכיו
 * והתבונן לעבוד שם
 * וידבר לאדם
 70 * והם מרו את דברו
 * אם בחקותי תלך
 * ואם תחמוד נתיב זדים
 * ושרת.

בשפלים ונבוהים
 וימי אלהים אמת
 מה לי ולבני ארמה
 ואדבק בבני אלים
 אין לנשמה מחיה
 והיא תפעל ואני כלי
 אני נמכרתי לעבד
 וממני טוב מנעו
 ראו חקים אמת אל חק
 חדשים הם גם ישנים
 ראה אוספים ירין
 וכולו מלא כבודו
 חיות רוב שנים לשובב
 ואין רע באחרונה
 מענה אמת לכל שואל
 סופם במשפט יובאו
 כי אל למענו פעלו
 ואת בלעדיו יבקש
 מעפר מה תקצר
 וממשלת שם בידה
 כי לכבוד אל נוצרו
 הנה הביא אותך.
 בין יבין סוד חובו
 אשר רוח אלהים בו
 גם בצפון גם בדרום
 אהודנו גם אני

אותות מעשה אלהים
 רשומים הם בכתב אמת
 * 75 וידבר סוד נשמה
 * אעזוב תאות שפלים
 * וידבר סוד גויה
 * כי אם בי ובגללי
 * וידבר הכבד
 80 * וכלי לי הריעו
 * וידבר השחק
 * ונפלאותיו נאמנים
 * וידבר הארץ
 * סביבי עליון בהודו
 85 * ויקח הלכב
 * כי טוב בראשונה
 * וידבר צדק אל
 * אם חיי מתים חטאו
 * וירא איש בעין שכלו
 90 * למה לנפשו ינקש
 * וידבר הנוצר
 * נפשי ואל הפקידה
 * אלה ברואים יורו
 * ולמען הראותך

ספר
במדבר

ספר
דברים

95 * אשרי איש שם לבו
 * ראה מעשיו בקרבו
 * אלה צבאות מרום
 * מודים אל בראני

אשר אני בידו עצור
 ובכל מקום עיניו
 כמו פי אאמירנו
 וכל תענוגים בקרבי
 איש ננוע ומך
 במשפט את עבדך
 וגדיבים¹ לעדים כמוהם
 וכסאך לעולם ועד
 מאל אחד בוראי
 ואם היו כחול רבים
 אם בו תבטח רוחי
 על ברואים כמוני
 גבוהים על כל גבוהים
 מגיע² העליון
 סביב מוצק על מעגל³
 כי אם בשם אל ורוחו
 לקול חכמה וקול דממה
 אם נפקחו עיניכם
 כי על עוון עמדה
 מרומם על כל ברכה.

ואתחנן אל צור
 סבבוני אופניו
 100 והיה כי אזכרנו
 אז ינוה לבי
 * ראה עליך נסמך
 אל תבוא בהסדך
 * שופטים בארץ הם
 105 * ואתה דיין גם עד
 * כי אשים מוראי
 לא אירא מאויבים
 * והיה אל מבטחי
 לא אשים בטחוני
 * 110 אתם בני האלהים
 תנו עוז לשם בלי המיון
 * וילך הגלגל
 לא בחילו ולא בכחו
 * האוינו בני אדמה
 115 * ותראו את אדוניכם
 * וזאת האדמה לערה
 ושמו הרם ככה

¹ צריכים. ² מגיע. ³ Es umkreist das Gestirn auf seiner Bahn den Himmel.

207.

אין מלה בלשוני מפני כובד עוני.

208.

אל בית המלך לבוא נקראתי.

209.

אפתח שפתי	בננינותי	אל תוך ביתך	והן סמך נבי צור משגבי.
כי מבשרי	אלהי צורי	אחזה גבורתך	
את אלהי נעלה	עושה פלא	בגדלך וגאותך	
כי מה האדם	חטאתי מה	אפעל לך נוצר האדם	
בבואי לקברי	אמצא אורי	השך ואפלה	5
לי הפשע	כי מרשע	לאל הלילה	
כפר פשעי	והחש ישעי	אל גורא עלילה	
על בני אדם		חטאתי ;:	
ראה איש נכוב	נמשל כזכוב	ריח מור יבאיש	
וישכח סופו	יום תוך גופו	המון רמה יפריש	10
ארבה בכי	כי אנכי	תולעת ולא איש	
חרפת אדם		חטאתי ;:	

המונים המונים	יום בוא עוני	הכלמו פני
ששעים נוספו	היום ולפנים	עת יאספו
נא הושיעה	כי פסו אמונים	אל תמים דעה
15	מבני אדם	
הטאתי ;:		
והעולם טובל	צדק דובר	מריי העבר
ימיו כצייץ נובל	כי איש [נכאה]	מרום תראה
וידע כי הבל	או יתנאה	איך יתנאה
20	הם בני אדם	
הטאתי ;:		
אשר הם לך הבל	ופדה עמך	הסר זעמך
וזכור כי הבל	ואף אל יחרה	רצון הקרה
הם בני אדם		
הטאתי ;:		

210.

ובכל עיניו משוטטות	אל חי בכל עצר	
נשפטות	ועל טוב ועל רע נצר	
מעל עונו לשטות	[ויד שובב] או תקצר	
אשר אין דרך לנטות	יעמוד במקום צר	
5	בהבל שנותיו כלו	
במסגר גוף ולא פחד	ממנו והוא כלוא	
ועינו יחד	לעשות כל אשר שאלו לבו	
אחרי רבים להטות	עוב עבודת אחד	
זרועי יצרו חוקי	רפה דעתו בעבור	
תאות לב ועול פרקו	ויהי באולתו קבור	10
ומוסרי גו ינתקו	שכח יום יהי קבור	
השוכבים על מטות	הלא שר ¹ רמה חבקו	
ויום אחר יום נשמד	מריך כבודי הלאך	
בחול ים אשר לא ימד	יום חיך וחטאך	
יצו לך מעמד נחמד	הוסר ובוראך	15
ועשית לך מוטות.	ואל תהי כפר לא לומד	
	¹ שם.	

211.

ישובב יונה הגלה	אלהי קדם מעונה	
נשר גדול החלה	אשר פעם ראשונה	
חזיר יער הבהילה	גם פעם אחרונה	
מנוח לכף רגלה	ולא מצאה היונה	
האפר נרמסה	בין שפתים תחת	5
לכל עין נמאסה	ובשוב מראה משחת	
להמלט קן עושה	ובעברי פי פחת	
וכל עוף ראש נשא	היא ירדה לשחת	
וצעקה יום נתפשה	ומקול צפור תחת	

10 כמו נערה מאורשה אשר אין מושיע לה

רעה גורו שחקים והנה באה כולה
ליונת אלם רחוקים וסר ממנה בעלה
ואויביה שן חורקים כי יכול נוכל לה
ולילה ויום חונקים אפרוחיה למולה
היא תקונן והם משחקים ואם תגביה קולה

15 אין אומר הרפה לה כי נפשה מרה לה

העון הושיבה שוממה כבישימון
וקולה כאוב בכאבה וקול רודפה כקול המון
ותעלה על לבבה יום שבתה בארמון
נחפה בכסף וטובה ננע עד הר הרמון
או בפרש שרדי בה מלכים תשלג בצלמון

ולשוב אל קן קדמון מי יתן אבר לה

מרטו כל שכניה כנפיה בצדיה
גם ידקן בפניה וי"י שם היה
למה לא תקנה צור כי כך חסיה
פודה איך תתנה עד מותה בשביה
אם היא כשפחה קנה ואם בת היא וחיה

וזכור נבואת ישעיה התשכה אשה עולה
ושוככה אל גבולה וחומת איש תהיה לה.

212.

אם אויבי יאמרו רע לי ואלהי אברהם אלי
בינותי בספרי נביאים היו לפני נקראים
6 הן דורות עוברים וכאים כי אלף שנים פלאים
יאמר אם תנאל נאל ואם ראית יחוקאל מראות
הבקשת דברי לראות 10 עד מתי קין הפלאות
השיבני על פי נבואות לעשות וי"י העלים
מי יתן לי ואתחבר אשר ידע פשר דבר
15 אתחנן לו בלב נשבר הקין לראות אם עבר
אנשי לבב יאמרו לי ואמרת מטת רגלי
ופחד יצחק היה לי ודברי ישעיה במכתבו
כי קרובה ישועה לבוא ועם אל עומד במכאובו
ירד ובמרירות לבבו לא תנאל הנדה לי
ועלי נשאת משלים ושאלת לבני אלים
כי לא קרבה שנת גאולים מה יש ביד המשכילים
ממני ולא הנוד לי עם דניאל איש המודות
והבין בכל משל וחידות ואשאלנו על אודות
ואם עוד נבואותיו עתידות מה זה תשאל והוא פליא.

213.

אלהי הודיעני את אורח החיים	אתה מחסי חלקי בארץ החיים
כל הזמנים הבל	בלעדי עת רצונך
וכל המקומות תהו	בלתי בית מעונך
וכל המעשים שוא	לבד עשות הטוב בעיניך
5 לעשות כל הימים	אשר הם חיים
מה אעשה ואן אפנה	והנה חטאי קוראי
ואתה גרשתני	ויהרגני מוצאי
תפלתי עשנת	ואין יתרון לי בקראי
ואם לא אתה חלקי	למה לי חיים
10 אם אתה הדפתני	דפקתי שעריך
ואם את השלכתני	בחרתי חצריך
ואם קודר הלכתי	נר לרגלי דברך
באורך ית נראה אור	כי עמך מקור חיים
אחיה אם תחייני	אלהי ברצונך
15 ואמות אם תמיתני	בקצפך וחרונך
גם את הטוב והרע	נקבל מלפניך
ונחיל חסריך כי	טוב חסרך מחיים
במימי סליחותיך	את כל אשמותי מחה
ולפי רוב חסריך	את כל יגונותי דחה
20 ונהל על מי מנוחות נפשי והעבר והנחה	להתהלך לפניך
ראיתי כל עמל	והנה הכל הבל
אך עבודת מלכותך	לבד חלקי מתבל
עת אמצא רצונך	אשיר בכנור ונבל
25 ואומר אשרי ואחלי	מוצאי מצא חיים.

214.

אל אל אשא עיני	בנשאי קול תחנוני	אולי ישא פני
ביצרי גערתי לארכו	טמון עונו בחובו	
5 אולי אוכל להלחם בו	רצתי לאחוז מעלות גבוהים	וגרשתיו מלפני
	ואריר בשיחי ואהים	
אולי יישר בעיני האלהים	הואלתי להתפלל בעדכם	אולי יחנן יי
	ומצות יי השמעת אתכם	
10 אולי אכפרה בעד חטאתכם	ממעון קדשו ישמע עליכם	אמן כן יעשה יי
	ולעיר קדשו יקבץ אתכם	
יוסף יי עליכם ועל בניכם	ברוכים אתם ליי.	

215.

שמעה	י"י	אנא בערכנו	לְקוֹל שׁוֹעֲנֵנו	שמע	י"י	הַדּוֹנוֹת וּמַעֲיִלוֹת	אמרי מהללות	
סלחה	י"י	אנא בערכנו	בְּצַעֲנֵנו	שמע	י"י	וְהַרְהוֹר רַעֲיוֹנֵי	בערכי תחנוני	
אנא בערכנו	י"י	אנא בערכנו	סלח	שמע	י"י	וְאִשֶׁר הִרְעוּתִי	רננות הבאתי	5
אנא בערכנו	י"י	אנא בערכנו	סלח	שמע	י"י	וַיִּשֶׁר הָעוֹתִי	מצר קראתי	
אנא בערכנו	י"י	אנא בערכנו	סלח	שמע	י"י	וְאִם גְּדוֹל עוֹנֵי	לך אשא עיני	
אנא בערכנו	י"י	אנא בערכנו	סלח	שמע	י"י	וְלִדְלַל הַנִּקְלָה	לאנקת אסיר קלא	
אנא בערכנו	י"י	אנא בערכנו	סלח	שמע	י"י	וְחֹבֵי וְאֲשַׁמְתִּי	שיח תחנתי	
אנא בערכנו	י"י	אנא בערכנו	סלח	שמע	י"י	וּפִשַׁע עֲבָדְךָ	לשבים עדיך	10
אנא בערכנו	י"י	אנא בערכנו	סלח	שמע	י"י	וְאִם הִרְבּוּ כַעֲסִים	עשוקים ואנוסים	
אנא בערכנו	י"י	אנא בערכנו	סלח	שמע	י"י	וְאִם עֲצַבּוּ וּמְרוּ	שבחך יאמרו	
אנא בערכנו	י"י	אנא בערכנו	סלח	שמע	י"י	וְחִטָּא אוֹתִי גִרַשׁ	תחנון ידבר רש	
אנא בערכנו	י"י	אנא בערכנו	סלח	שמע	י"י	וְרוּעַ פְּעוּלוֹתֵי	תהלות שירותי	

216.

י"י מה נעמה אהבתך   י"י מה טוב לי קרבתך   י"י אהבתי מעון ביתך.

217.

אראלים	והשמלים	יתנו שיר לשם האל
בטוב הגיון	לצור עליון	הפודה והגואל
וכן יחד	גוי אחד	ברוב שבה ורוב הלל
יקדישון	וישלושון	שמך בכל יום וליל
5	ואתה קדוש יושב	תהלות ישראל
גרודי רום	יכתירון	לך זמר בתפארה
דמות פניהם	ומראיהם	כלהב אש בוערה
המון קולם	בהלולם	לך גדול וגם נורא
ושיר פוצחים	לך שוחחים	איה מקום כבוד האל
15	טבוסי תוד לך שְׁהוֹד	ישהדון כי את צורם
יהודוך	ויודוך	במהללם וטוב שירם
כגבריאאל	ומיכאל	וסנדלפון טפסרם
פאר קושר בתם	ויושר	להעדין קדוש ישראל.

ולה תוכחות איצא ומן דלך קולה.   Ferner Ermahnungen von ihm; dazu gehört:

218.

אריב עם רעיוני   אורה ואעזוב זרוני.

219.

איך מלאני לבי   לטמון עוני בחובי
על זאת כח אין בי   נשבר לבי בקרבי

בי סרעפי מאנו 1 כי לדרוש טוב מאנו
אני הוא אשר עשיתי ואשר הרעותי
5 רעדה מלאו מתני כי נבהלו רעיוני
ובלב אימה אהגה הסכלתי ואשגה
מדוע נבערתי ואמת לא שמרתי
ולא חשבתי בתוכי למה זה אנכי
עיני לא פקחתי ואיככה שכחתי
10 יום בו ינום לחי וסר ממני כחי
ולעפה אהותני וכלימה כסתני
ויהי כמים ראשי ואשפוך את נפשי
רוחי פחדה לדעתה כי ביד אלהים עתה
ולמשפט יביאנה ואיש לא יצילנה
15 הבט יוצרי וראה אני עבדך הנבאה
כאיך כל מאויי זכור כי רוח חיי.
1) = sind niedergebeugt. נענו.

220.

איך תמו מאויי ויום יום הרבו חליי
בחרפה חכו לחיי נקטה נפשי בחיי
בני אדמה איך ינכרו אותות אמת ולא יזכרו
היותם למחר מתים והגם אוכלים ושותים
5 רצו ילדי אשה אחר תאוה חדשה
ובהבל יגילו על כן לא השכילו
הלכו גודרי פריץ בדרך כל הארץ
אחר הלכו 1 ימי עני והלכתי גם אני
מנהו פה יסתר אשר הגוף יותר
10 בצאת רוח מקרבו ככלי אין הפין בו
בכית סהר היוצר 2 אנוש עצור בכל עצר
אשר בצאתו מרחם גודר הוא ללחם
מך כעלה יבש מבקש בנר לובש
סבבוהו גלגליו שלח ברשת ברגליו
15 ערום בא בראשיתו כן ילך באחריתו
אוכל לחם עצבים כל ימיו מכאובים
זורע שוא יקצור רוח ואיך כה יעצור
כקנה וסוף קמל בצייץ יצא וימל
רוח איש בלבבו סוד 3 הגוף להציבו
20 דומה לשר הצבא כי הוא יוצא ובא
היכלי עונג גויות מלאות כל משכיות
בבוא המות אליהם סר צלם מעליהם
חק נתן לבן אדמה כמה יעבוד שמה
וקצרים הם עלומיו וכימי שכיר ימיו

25 זה סוף כל האדם אשר ישכב וירדם
ונשחת גוף מה נעים וירום תולעים
קדוש כבוד השם דרך באל אמן יתברך
או יאמר אלי זה מחזה שרדי יהוה.
1 ראו. 2 הנוצר. 3 יסוד.

221.

בחסד עליון ינוחם איש חטאיו הניחם
עת יזכרם יתנחם ומורה ועוזב ירוחם
אל ישיאך יצרך גבור ורע לא יגורך
המיתהו כפי כחך כי בקש להדיחך
5 ביני נפשי בעורך קשורה בגוף יסורך
ולבב קרעו ולא מעיל אולי תוכלי הועיל
דרפת אחר תאוה יחירה ולך לא נאוה
ואם מתקה ראשיתה לא זכרת אחריתה
הכוננו רעיוני בטרם יתמו שני
10 פן תהיו כצל עבר הבו לכם דבר
מה יחשוב קצר ימים לבוא עם נעלמים
ואיך נפשו תתנשא לדעת מה יעשה
מה יתאוונן גבר ועל יוצרו מה ידבר
ושכל נתן אליו בחמלת יי עלי
15 הה למתים התעננו ולשתות יין שנו
ויקשו לבותם כי לא מלו אותם
אשרי משכיל חשב נפשו כמו גר תושב
בארץ ועד מותו יי הוא נחלתו.

222.

נפשי אל צור ילדך שימי לבך בעורך
לשובו הכל קורא ומי כמוהו מורה
איך יצרי יסיתני ובאוני ימיתני
דרביו זכו בעיני ותוכן רוחות יי
5 בשומי יסודי תבל שב בניני להבל
בסות מגואל נטמאתי אוי לי כי נדמתי
רוח אל עשתני ואיך סבלות כסתני
מחקור סוד גו לעמל כציץ יצא וימל
הגוף יום יום יבלה והנשמה לאל תכלה
10 עד יבור לבה ואת ארבעו לא תוכל שאת
מכונות הגו ככלים והרוחות כפועלים
ובהשלימם הוקם שבו כליהם ריקם
עין לי ולא תשור כי בתאוה אני קשור
מאר נבערו באיה בעמקי שאול קרואיה

15 זורעי עולה קוצרי
 און יהיו ואשרי
 נפש דבקה בכשרון ותשחק ליום אחרון
 רוח חן השמר מחמוד שבת בחומר
 ואם בו התערבתה תשוה לו גם אתה
 אודה ואעזוב השאי ואתחנן פני בוראי
 20 סליחה אדרוש מנהו כי חנון ורחום הוא.
¹⁾ S. Anm. zu No. 102. ²⁾ Jer. 14, 3.

223.

וקאל איצא פי כפור.

אל נאדר בקדש	צוה אנשי קודש
להתענות יום קדש	בעשור לחדש
בצאת כהן לאל עליון	לאוהבו קדמו בהגיון
ברכה אותו בשר	ויתן לו מעשר
5 ראה תם חלומותיו	וגדר פצו שפתיו
מה תחן משלך	עשר אעשרנו לך
הזהיר האל עמו	לכבד כל מכבד שמו
תן להם בשנתך	כל מעשר תבואתך
מעלת עבודת גבוהים	ומשרת בית אלהים
10 למקטיר קטרת זסר	מעשר מן המעשר
חקים צדיקים שם	בכל המעשים ומכסם
לתת לשם ברצון	מעשר בקר וצאן
זמן בקר וערב	וחי לתבואה לקרב
כבש לעולה שריפה	ועשירית האפה
15 קוו נוגעים לצורכם	ועוד יאמר לכם
קחו כנורות ושוררו	בנבל עשור זמרו.

1 נוגים?